Baskı, terör, işkence ve tutuklamalara karşı yürüyüş

Köln-Sudermannplatz 31 Ocak, Saat 12.00 de

YÜRÜYÜŞE ÇAĞIRAN:
F. ALMANYA
"Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi"

Yürüyüşü FİDEF, DİB-FAK, Gerçek, KKDK ve Kürt Halk Evleri destekliyor

Kurtuluş

ABD EMPERYALİZMİNE, NATO'YA, İMF'YE HAYIR!
CUNTA'YA KARŞI DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK İÇİN İLERİ!

Masrafı: 1 DM | Avrupa'da Türkiyeli İşçilerin Gazetesi | Sayı: 233 | 20 OCAK 1981

C. KESİM Cuntaya karşı protesto yürüyüşleriyle anıldı

"Vurdular
bağrımızdan
canevimizden
gizliden saklıdan
besili hain elinden
vah bizi.
Yarılmış toprak,
kan gider arzın çekirdeğine
hey!
Vurulan bir candı.
O canda milyonların emeği,
umudu vardı.
Yüreğimizden, dağ çiçeğine
bir sızı
nerden inmiş bu yazı.
İşte bileğimiz,
işte aklımız ve yüreğimiz
Türk, Kürt, Yunan, İspanyol,
İtalyan İran ve de Alman.
Birleşerek yürüyelim kardeş,
bacı
yoksa dinmez bu acı!"

Yaşamı boyunca halkların dostluğu, yerli ve yabancı işçilerin kardeşliği, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşan, yaşamını bu uğurda yitiren yılmaz barış savaşçısı, arkadaşımız Celalettin Kesim, ölümünün birinci yıldönümünde anıldı. Batıberlin'de ve F. Almanya'nın bir cok kentinde yapılan anma törenlerinde fasist örgütlerin eylemlerine hala göz yuman, Celalettin'in katillerinden birini serbest bırakan yetkililer siddetle protesto edildi. Savaş arkadasları bir kez daha Celalettin'in anısını yaşatacaklarına dair and içtiler.

5 Ocak 1981 günü; gerici-faşist yobazların bıçaklarla, sopalarla, zincirlerle kuşanarak, generallerin uyarı mektubuna karşı bildiri dağıtmakta olan ilericilere saldırdıkları; Celalettin arkadaşımızı bıçaklayıp öldürdükleri günün yıldönümü; Celalettin'in savaş arkadaşları Demokratik İsçi Derneği'nde, Türk Merkezi'nde toplandılar. Bir koca yıl gecmisti. Bu bir yıl içinde fasist örgütlere dokunulmamıştı,

Devamı Sayfa 7

Belçikada Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Komitesi kuruldu

Avrupa'nın bir çok ülkelerinde olduğu gibi Belçika'da da Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi kuruldu. Geçtiğimiz günlerde çok sayıda Belçikalı tanınmış demokrat kişi ortak bir açıklama yaparak Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi kurduklarını açıkladılar. Belçika'daki çeşitli Türkiyeli örgütlerin aktif desteğiyle kurulan komite Belcika'nın bütün önemli bölgelerinde şimdiden örgütlenmiş bulunuyor. Dayanışma Komitesi'nin üyeleri arasında bulunan örgüt ve kişilerden bazıları şunlardır: Belçika Sosyalist Partisi milletvekili ve Avrupa Konseyi üyesi Jabn Mangelschots, Belçika Demokrat Hukukçular Derneği Genel Sekreteri Jacques Bourgaux, Brüksel Üniversitesi Uluslararası Hukuk Profesörü Jean Salmon, eski senatör Jean Verstappen, Sosyalist Dayanışma Örgütü'nden Ralph Coegelberbh, Brüksel Hür Üniversitesi hukuk dalında araştırmacı olan Denise Salmon, Luven Katolik Üniversitesi hukuk prof. Francois Rigaux, Vrede Dergisi baş redaktörü, Belçika Barış Derneği Liege şubesi, Charleroi adliyesinden çok sayıda avukat ve hakim, Brüksel Barosu'ndan çok sayıda avukat Mons, Luven ve Brüksel Saint Louis üniversitelerinden çok sayıda doçent asistan ve sendika yöneticileri.

Geçtiğimiz hafta kamuoyuna açıklanan Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi platformu Belçika basınında geniş bir şekilde yer aldı. Komite ayrıca bir basın nildirisi yayınlayarak Belçikalı demokratları Türkiye halkıyla dayanışmaya çağırdı.

YORUM

Eylem ve Cephe birliğini örelim

Batı Avrupa demokratik güçlerinin, demokrasi ve emekçi düşmanı 12 Eylül cuntasına karşı protestoları yankısını buluyor.

Batı Avrupa ülkeleri sendikaları, tutuklu sendikacıları ve diğer demokratları cunta zindanlarından kurtarmak ve yok edilen demokratik hakların kazanımı için dayanışmalarını yükseltiyor, hükümetlerinin cuntayı kredilerle desteklemelerine karşı çıkıyorlar. F. Almanya Cumhuriyeti'nde, Belçika'da iclerinde sendika yöneticisi, parlamenter ve ilerici din adamlarının da bulunduğu, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanısmayı amaçlayan girişimler kuruldu. Bu girişimlerin diğer batı Avrupa ülkelerinde de gerçeklesmesi yolunda adımlar atılıyor.

Cuntanın anti-demokratik tutumu ve insan haklarını ayaklar altında çiğnemesi, Batı Avrupa ülkeleri parlamentolarında da dile getirilmekte, Türkiye'nin Avrupa Konseyi üyeliğinin askıya alınması veya çıkarılması istemleri öne sürülmektedir. 13 Ocak'ta Paris'te toplanan Avrupa Konseyi Politik Sorunlar Komisyonu'nda Türkiye'ye karşı tutum baş sorunlardan biri oldu. 28 Ocak'ta Strasbourg'da toplanacak Konsey, meclis oturumunda Türkiye yine bas sorunlardan biri olacaktır.

Devamı Sayfa 7

BTİB ve DİD Konseye başvurdu

28 Ocakta Avrupa Konseyi Türkiye'yi görüşecek

Avrupa Konseyi Meclis Oturumu 28 Ocak günü Strasbourg'da Türkiye'yi görüşecek. Belçika'daki ve Batıberlin'deki işçile

Devamı Sayfa 7

FIDEF'in Dostluk Haftası yabancı düşmanlığına indirilmiş bir darbe oldu

27 Aralık 1980-3 Ocak 1981 tarihleri arasında F. Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF, yabancı düşmanlığına karşı "Dostluk Haftası" düzenledi. Çok zengin ve başarılı geçen hafta, arttırılmak istenen yabancı düşmanlığına indirilmiş bir darbe oldu. Dostluk haftasının programında çeşitli konferanslar, diya gösterileri, dostluk geceleri, spor karşılaşmaları, info-standları, sergiler yer aldı.

FİDEF, Dostluk Haftası üzerine çıkardığı basın bildirisinde haftanın amacı konusunda şunları belirtti:

"F. Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF'in düzenleme kararı aldığı 27 Aralık-3 Ocak "Yabancı Düşmanlığına Karşı Dostluk Haftası" özellikle içinde bulunduğumuz dönemde gerçekten büyük önem taşıyor. Neden? Çünkü bugün F. Almanya'da sayıları 4,5 milyonu bulan ya-

Devamı Sayfa 7

Nazım Hikmet 79 yaşında

Yaşamak
bir ağaç gibi
tek ve hür
ve bir orman gibi
kardeşçesine
bu hasret bizim

Baskı, terör, işkence ve tutuklamalara karşı yürüyüş

Köln-Sudermannplatz 31 Ocak, Saat 12.00 de

Türkiyeli Demokratlarla Dayanışma Girisimi 31 Ocak 1981 günü, saat 12.00'de Köln-Sudermannplatz'da "Türkiyeli Demokratlarla Dayanışma Yürüyüşü" düzenliyor.

Peter Heinrich (işyeri işçi temsilcisi-Herten), Michael Höhn (Papaz-Gummersbach), Klaus Liebe-Harkort (Bremen Üniversitesi Profesörü), Karl Heinz Stommel (işyeri işçi temsilcisi başkanı-Duisburg) ve Klaus Thüsing (Federal Meclis üyesi-Bonn) tarafından kurulan Girişim tüm Alman ve Türkiyeli demokratları, örgütleri bu yürüyüşe katılmaya çağırıyor.

Türkiyeli Demokratlarla Dayanışma Girişimi'nin yürüyüş ile ilgili çağrısında özetle şöyle deniliyor:

"...Türkiye'deki tutukluların sayısı on binleri buluyor. Tutukluların içinde sendikacılar, parlamenterler, öğretmenler avukatlar ve demokratik örgüt üyeleri bulunuyor. Hapishanelerde işkence ediliyor. Sorgularda çok sayıda insan öldürülüyor.

Bizler böylesi bir gelişmeyi gözardı edemeyiz. Çünkü bizim ülkemizin ve NATO'ya bağlı ülkelerin hükümetlerinin Türkiye'deki durumun bu hale gelmesinde suçu vardır. 12 Eylül'de F. hükümetin protestosunu boşuna bekledik. Aksine; askersel ve ekonomik yardım cuntanın iktidara gelmesinden sonra da devam ediyor.

...Türkiye'deki gelişmenin bizi etkilemesinin nedenlerinden biri de 1,2 milyon Türkiyelinin aramızda yaşamasıdır.... Türkiyeli demokratlar ülkemizde faşist saldırılara uğruyorlar, faşist cinayetlere kurban oluyorlar. Fakat "bozkurtlar" gibi faşist terör yuvaları dikkate alınmıyor, aksine bu tip saldırılara yüreklendiriliyorlar. Demokratik Türkiyeli örgütlerin ise çalışmaları yasaklanıyor, üyeleri sınırdışı edilmekle tehdit ediliyor...

...Bizler Türkiye'deki insan haklarına saygı duyulmasını ve demokratik hakların sağlanmasını istiyoruz!

Bizler tüm politik tutukluların serbest bırakılmasını ve sıkıyönetimin kalkmasını istiyoruz!

Bizler F.hükümetten cuntaya yaptığı askeri ve ekonomik yardımı derhal durdurmasını istiyoruz!

Bizler F.Almanya'daki tüm faşist örgütlerin yasaklanmasını istiyoruz!

Bizler F.hükümetten, F. Almanya'da politik sığınma hakkı isteyen Türkiyelilere iltica hakkını tanımasını, iltica hakkının sınırlı tutulmasının kaldırılmasını istiyoruz!"

Yürüyüşü Federal Almanya Türkiye Işçi Dernekleri Federasyonu(FIDEF), Demokrasi Için Birlik Federal Almanya Komitesi(DIB-FAK), Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi, Kürdistan Devrimci Demokrat Işçi Dernekleri (KKDK) ve Kürt Halkevleri aktif olarak destekliyorlar. Tüm Türkiyeli işçileri bu yürüyüşe aktif olarak katılmaya çağırıyorlar.

Okurlar yazıyor

Yerli yabancı işçiler omuzomuza

A.S.K.O.-HOLLAND adlı çok uluslu şirket FAC'deki kolu ENKA AG'nin Kassel işletmesini kapattı. Makinalar işgücünün ucuz olduğu ülkelere taşınılmaya başlandı.

Bir kimya işletmesi plan bu işkolunda 840 işçi çalışmakta olup, bunların 120'sini Türkiyeliler oluşturuyor. İşyeri temsilciliğinin aldığı kararla İşyerlerini Koruma Komitesi kurulup, fabrika işgal edildi. İşçiler normal sürelerini çalıştıktan sonra 8 saat de fabrikada nöbet tutmaktalar.

Böyle bir dönemde Kassel'deki FİDEF üyesi İşçi ve Öğrenci Derneği, ENKA AG işcilerinin haklı direnişinde derhal yerlerini aldılar. 14.12.80 Pazar günü dernekten bir heyet işçi temsilciliğiyle ortak bir toplantı yaptı. Örgütün dayanışma mesajı okunduktan sonra, öngörülen görevler derhal üstlenildi ve işe derhal başlanıldı. Türkiyeliler için gerekli çeviriler yapıldı, bildiriler ve mektuplar Türkceye çevrildi, yine Pazar akşamı dayanışma için fabrika bahçesinde köfte kızartılıp nöbetçi işçilere dağıtıldı. Dernek içinde oluşturulan 5'er kişilik dayanışma komiteleri her gün belirli saatlerde fabrikalara gidip, işçileri ziyaret ediyorlar.

Ziyaretlerimizden oldukça memnun kalan işçiler, dayanışmalar bu denli güçlü sürerse haklı davalarında direnişlerini daha da yükselteceklerini belirtiyorlar ve "birliğimiz gücümüzdür" diyorlar.

Kassel'den bir ilerici

Az kaldı

Ipıl ıpıl doğan güneş
Güzel insan, güzel kardeş
Düşman korkak, düşman kalleş
Kan dinecek, çok az kaldı.

Öncü önde başı dimdik
Saflar sıkı, örgü çelik
Kavgayı ondan öğrendik
Utku yakın, çok az kaldı.

Sık dişini sınıfdaşım
Ekmek kuru, yavan aşım
Durmayacak bu savaşım
Özgürlüğe çok az kaldı.

Batıberlin'den
bir işçi

Sınıf kinimiz

Saldırsın topu, tüfeği
Kan bürümüş gözleri ile
Acımasızca saldırsın.

Çeksin içeri yüzleri, binleri
Gezdirsin her yerde dehşeti zulmü
İpe çeksin yurtsever gençlerimizi.
kardeslerimizi

Sökmez Türkiye halklarına
Sökmez cunta
Silemez asla sınıf kinimizi

Hannover'den bir genç

Kısa... Kısa...

Fransa

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği FTÖB'ün 1980 - 1981 ders yılı Genel Kurulu 6-7 Aralık günlerinde Strasbourg'da yapıldı.

Genel Kurula delegelerin yanısıra çok sayıda Türkiyeli işçi katıldı. Strasbourg, Hagenau, Brumath ve İsviçre Türkiyeli İşçi Dernekleri temsilcileri de konuşmalar yaptılar. Ayrıca Fransa Ulusal Öğrenci Birliği (UNEF), Afganistan Demokratik Halk Partisi Fransa Komitesi, Yunanistan Komünist Gençliği (KNE), Vietnam Gençler Birliği, Iran TUDEH Gençlik Örgütü, Filistin Genel öğrenci Birliği(GUPS), Fas Ulusal Öğrenci Birliği(UNEM) ve Tunus Genel Öğrenci Birliği (UGET) FTÖB'le ve Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmalarını vurguladılar. Türkiye'deki askeri cunta hükümetini kınadılar.

Tüm delegelerin oybirliğiyle onaylanan Merkez Yönetim Kurulu Çalışma Raporu'ndan sonra yeni Merkez Yönetim Kurulu seçildi.

Genel Kurul hep bir ağızdan söylenen Türkiye Işçi Sınıfına Selam marşı ile sona erdi.

Halkevinin 14. Genel Kurulu yapıldı

Frankfurt gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

Frankfurt Türk Halkevi 15.yılında 14.genel kurulunu 6 Aralık 1980 Cumartesi günü Haus der Jugend salonunda yaptı. Çok sayıda konuk ve üyenin katıldığı Genel Kurul'da tüm üye ve sempatizanlar Türkiye'deki askersel diktatörlüğe karşı onurlu bir savaşım yürüten Türkiye demokrasi güçleriyle omuz omuza olduklarını vurguladılar. Çok sayıda yerli ve yabancı demokratik örgütün mesaj gönderdiği Genel Kurul, tüm karar taslaklarının oybirliği ile kabul edilmesinden sonra yapılan "Türkiye Demokrasi Güçleri ile Dayanışma Gecesi" ile sona erdi.

F. Almanya - GEW

F.Almanya'daki öğretmenlerin sendikası GEW'nin Kongresinde cuntanın baskı ve terörü protesto edildi, sendikalara yapılan baskılar şiddetle kınandı.

Türkiye'deki tüm hak ve özgürlüklerin çiğnenmesi üzerine yapılan konuşmalarda F. Alman hükümetinin Türkiye'ye yaptığı yardıma karşı çıkıldı, bu tür yardımların derhal durdurulması istendi.

Eğitim ve Bilim Sendikası bu Kongre'de bir dayanışma kampanyası açarak Türkiye'de ve dünyanın her yerinde baskıya uğrayan sendikacılara yardım amacıyla tüm eyalet ve kent örgütlerini bağış toplamaya çağırdı.

Hollanda

Hollanda'daki ilerici Türkiyeli öğretmenlerin örgütü Hollanda Türkiyeli Öğretmenler Birliği'nin 3.Olağan Genel Kurulu 10 Ocak 1981 tarihinde yapıldı.

100'ü aşkın üyenin ve konuğun katıldığı Genel Kurul'da çok sayıda demokratik örgütden gelen dayanışma mesajının yanısıra Ankara TÖB-DER'den gelen mesaj coşku ile karşılandı.

Yönetim Kurulu Çalışma Raporu'nun okunmasından sonra yeni seçimlere geçildi.

Kongre karar taslaklarının okunması ve kabul edilmesinden sonra sona erdi.

San-Der

Kuzey Ren Vesfalya Sanatçılar Derneği SAN-DER büyük ozanımız Nazım Hikmet'in doğum yıldönümü nedeniyle 25 Ocak 1981'de bir toplantı düzenliyor.

Bu toplantıda Nazım Hikmet üzerine konuşmalar yapılacak ve şiirler okunacaktır. Ayrıca SAN-DER üyesi heykeltraş Yıldırım Denizli de bir Nazım Hikmet büstü hazırlamıştır.

Hapis, zindan, kan, ateş halkın savaşını, milli kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz!

M. Suphi

Avrupa kamuoyunda Türkiye

Belçika Sosyalist Partisi'nden Claude Desjardin:

"NASIL BİR DEMOKRASİYE DÖNÜŞ?"

Steiner'in raporu sert eleştirilere yol açtı

Avrupa Konseyi Politik Sorunlar Komisyonu 13 Ocak günü Paris'te toplanarak Türkiye'deki durumu görüştü. Toplantıda Konsey'in Türkiye'ye gönderdiği Avusturya Senatörü Steiner'in hazırladığı rapor taslağı üzerinde duruldu.

Başbakan Ulusu, Dışişleri Bakanı Çağlayangil, eski meclis başkanı Karakaş ile temaslarda bulunduğunu, ayrıca Süleyman Demirel, Ecevit, CHP'de başkanlık görevini geçici olarak yürüten Üstündağ, Feyzioğlu, gazeteciler dernekleri başkanları ve Türk-İş yöneticileriyle görüşmelerde bulunduğunu belirten Senatör Steiner'in rapor taslağı Konsey üyeleri tarafından sert bir dille eleştirildi. Bir çok parlamenter söz alarak rapor üzerindeki görüşlerini belirttiler. Özellikle Belçika Sosyalist Partisi'nden Claude Desjardin ve Yunanistan Pasok Partisi'nden Lady Fleming Türkiye'de insan haklarına sürekli ve yoğun saldırılar olduğundan söz açarak rapor taslağının gerçekleri yansıtmadığını belirttiler.

Claude Desjardin raporu eleştiren konuşmasında özetle şunları belirtti: "Siz tek yanlı görüşmeler yapmışsınız. Demirel ve Ecevit size cunta için "evet" diyebilirler. Çünkü onların emekçilere yaptırmak isteyip de yaptıramadıklarını cunta zor yoluyla yaptırmaya çalışıyor. Amerikan modeli bir sendika olan Türk-İş'le görüştünüz. Oysa DİSK kapatılmıştır ve yöneticileri tutukludur, onlarla görüşmediniz. Fabrikalar askerlerin kontrolü altındadır. İşçiler baskı altında çalışıyorlar. Avrupa Konseyi Türkiye ile ilişkilerini bu ülke gerçek bir demokrasiye dönene kadar askıya almalıdır."

Yunanistan Pasok Partisi parlamenteri Lady Fleming de Yunanistan'ın da bir diktatörlük dönemi geçirdiğini belirterek "insanların konuşmaktan korktuklarını, gazetecilerin yazmaktan çekindiklerini, polisin, askerin sokakta insanlar üzerine açıkça ateş edebildiklerini, böyle bir ülke ile Avrupa Konseyi'nin ilişkilerinin sürdürülmesinin Konsey'in ilkeleri ile bağdaşmadığını" açıkladı.

Steiner'in raporunun böylesine sert eleştirilere uğraması üzerine bir sonuca varamadan kapanan Komisyon toplantısı 26 Ocak Pazartesi günü Strasbourg'ta yapılacak. Bu nedenle Türkiye üzerine yapılacak Konsey Meclisi oturumu 28 Ocak'a ertelendi.

İŞÇİLERİMİZ SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN SAVAŞIYOR, DİSK YÖNETİCİLERİNİN SERBEST BIRAKILMASINI İSTİYORLAR.

OLA ULSTEN:

"12 Eylül Avrupa demokrasisine indirilmiş bir darbedir„

İsveç Parlamentosu'nun, Türkiye'nin de etraflı bir şekilde ele alındığı bir oturumunda Dışişleri Bakanı Ola Ullsten'in "Avrupa Konseyi ülkelerinin Türkiye konusunda açık konuşmaları gerektiğini, demokrat olmayan hükümetlerce yönetilen ülkelerin Avrupa Konseyi'nde yerinin olmayacağı" doğrultusundaki açıklamaları İsveç Parlamentosu tarafından da büyük destek gördü.

İsveç Parlamentosu'nda yüzde 45 çoğunlu oluşturan, İsveç'in en büyük partisi Sosyal Demokrat Parti saylavı ve Avrupa Parlamentosu üyesi Carl Lidbom da Türkiye konulu tartışmada "Türkiye'de ayaklar altına alınan insan hak ve özgürlüklerinin tekrar sağlanması için İsveç'in Avrupa Parlamentosu'nda neler yapması gerektiği hakkında bilgi verdi. Carl Lidbom'un parlamentoya yönelttiği sorulara Dışişleri Bakanı Ola Ullsten, kendisinin de Carl Lidbom ile hemfikir olduğunu "Eylül ayında yapılan askeri darbenin Avrupa demokrasisine indirilmiş bir darbe olduğunu, Avrupa Parlamentosu'nun askeri rejime baskı uygulayıp ülkede tekrar demokrasinin kurulmasını, insan hak ve özgürlüklerine saygı gösterilmesini sağlayabileceklerini" belirtti. Ola Ullsten ayrıca Türkiye sorununu Avrupa Konseyi Başkanı olarak Konsey'in tüm toplantılarına getireceğini açıkladı.

Türkiye'deki askeri cuntayı ve cuntanın anti-demokratik uygulamalarını sert bir şekilde eleştiren İsveç Sol Koministleri saylavı Oswald Soedervist, İsveç ve Türkiye hükümetlerinin önümüzdeki günlerde imzalayacakları ve Türkiye'ye 20 milyon Kron tutarında kredi ve 20 milyon kronda ihraç kredisi sağlayacak olan anlaşmaların imzalanmaması gerektiğine işaret etti.

CUNTA ZİNDANLARINDAKİ ANTİ-FAŞİSTLERE ÖZGÜRLÜK!

İsveç Genel Hizmetler Sendikası Başkanı:

"Türkiye deki sendikalarla dayanışma sağlanmalıdır„

Uluslarası Genel Hizmetler Sendikas Konfederasyonu tarafından, sendikal hak ve özgürlüklerin yerinde incelenmesi amacıyla Türkiye'ye gönderilen delegasyon çalışmalarını tamamladı. Delegasyon Çalışma Bakanı Turhan Egener, Dışişleri Bakanı İlter Türkmen, Bülent Ecevit ve Süleyman Demirel ile görüşmeler yaptı.

Türkiye'de edindikleri izlenimleri kamuoyuna duyurmak için çıkarılan basın bildirisinde delegasyon üyesi ve İsveç Genel Hizmetler Sendikası Başkanı Sigvard Marjasin "araştırmalarımız sonucunda kanıtları ile edindiğimiz intiba, askersel cuntanın sendikacılara, işkence yapılmasına ve diğer insanlık dışı uygulamalara göz yumduğu olmuştur" dedi.

Öte yandan 15 Ocak 1981 günü yapılan ve İsveç'te yaşayan işçilerimizi temsil eden İsveç Türkiyeli İlericiler Birliği'nin de davet edildiği basın toplantısında Sigvard Marjasin İsveç basınını Türkiye'deki ciddi durum karşısında suskunlukla suçladı. Basın bildirisinde değinilen "cunta işkencelere ve insanlık dışı uygulamalara göz yumuyor" konusuna açıklık getiren sendika başkanı örnek olarak DİSK Genel Başkanı Baştürk'ü ve eski İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan'ı gösterdi. İkisinin de uzun süredir tutuklu bulunduğunu ve çeşitli psikolojik ve fiziksel işkencelerden geçirildiklerini vurguladı. Tüm işkence ve soruşturmaların askeri polis tarafından uygulandığını, tutanakların ise soruşturmalarda bulunmayan sivil polislere imzalatıldığını, böylelikle cuntanın işkencelerden haberi bulunmadığı süsü verilmek istendiğini açıklayan Marjasin Baştürk'ün 4 aya yakın bir süre avukatsız bırakıldığını, davayı üstlenmek isteyen avukatlara baskı yapıldığı yolundaki haberleri inceleyen İstanbul 2. Sıkıyönetim Mahkemesi hakimi İsmet Aytuğ ve İstanbul 1. Sıkıyönetim Mahkemesi hakimi Albay Osman Kaynak'ın Çorlu ve Çanakkale'ye sürülsüklerini açıkladı.

Türkiye'ye giden heyetin uluslararası basınla ilişki kurmasının, Baştürk, İsvan ve diğer sendikacılarla görüşmesinin engellendiğini, Türk-İş Genel Sekreteri ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sadık Şide'nin heyetle görüşmeyi kabul ettiği halde toplantıya gelmediğini belirten Marjasin konuşmasına devamla şu önerileri yaşama geçireceklerini açıklamıştır:

-Tutuklu bulunan sendika üyelerine yapılmakta olan ekonomik yardımın sürdürülmesi, hukuksal yardıma geçilmesi,

-İsveç sendikalarını, İsveç Sosyal Demokrat İşçi Partisini bilgilendirerek cuntaya karşı tavır almalarını sağlamak,

-Uluslararası Af Örgütü'nü ve Uluslararası hukukçuları bilgilendirerek önlem almalarını sağlamak,

-Türk-İş'in Hür Sendikalar Konfederasyonu'ndan çıkarılmasını sağlamak,

-Uluslararası sendikal hareketin Türkiye'deki sendikal örgütlerle dayanışmasını sağlamak, cuntayı izole etmek için dünya demokratik kamuoyunu harekete geçirmek.

CGT DİSK'LE DAYANIŞMA İÇİNDE

DİSK'E BAĞLI MADEN -İŞ ÜYESİ İŞÇİLER BİR GREV ESNASINDA GÖRÜLÜYORLAR.

Fransa'nın en büyük sendikal örgütü CGT, DİSK yöneticileri hakkında açılan davaya karşı geniş bir protesto kampanyası açtı. Konfederasyon tarafından yayınlanan bir açıklamada tüm CGT örgütleri Türkiye'de demokratik güçlere ve sendikacılara karşı gittikçe yoğunlaştırılan baskıları protesto eylemlerine aktif olarak katılmaya çağırdılar. CGT açıklamasında ayrıca Birleşmiş Millerler'e bağlı Uluslararası Çalışma Örgütü'ne başvurarak Türkiye'ye bir delegasyon gönderilmesini öneriyor. Konfederasyonun açıklaması özetle şöyledir: "Türkiye'de askersel iktidar demokratik güçlere ve özellikle ilerici sendikal örgüt olan DİSK yöneticilerine karşı yönettiği baskıları daha da keskinleştiriyor....Bugüne kadar bir çok kez dayanışmasını gösteren CGT bugün de demokrasiyi, insan haklarını ve barışı gömmek isteyenlerin durdurulmasını istiyor.

CGT örgütlenme hakkı, sendikal özgürlükler konusundaki uluslararası anlaşmalara ve diğer belgelere saygı gösterilmesini sağlaması için Uluslararası Çalışma Örgütü'ne başvuracaktır. Bu amaçla BM'nin bir kuruluşu olan bu kuruluşun bir delegasyon oluşturarak Türkiye'ye göndermesini öneriyor. Bu delegasyon ayrıca açılan davayı da izleyebilecek ve sendikacılara karşı uygulanan baskı yöntemlerine ve suçlamalara tanık olacak, bir yargıya varacaktır. CGT Fransız hükümetinin bu olayı kınamasını ve uluslararası kuruluşlar içinde bu yönde girişimlerde bulunmasını istiyor CGT tüm örgütlerini Türkiye Büyükelçiliği nezdinde protestoda bulunmaya çağırıyor."

Türkiye'nin Paris Büyükelçiliği'ne yönelik olarak Ocak ayının sonuna kadar çeşitli protesto girişimleri kararı alan CGT tüm örgütlerinden bu kampanyaya katılmalarını, çok sayıda imza toplanarak merkeze gönderilmesini istemektedir.

F. ALMANYA'DA

Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma sürüyor

F.Almanya'da ve tüm Avrupa'da Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma sürüyor. F.Almanya'nın çeşitli şehirlerinde kurulan Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Girişimleri eylemlerini sürdürüyorlar. Ayrıca daha başka birçok şehirde yeni girişimler kuruluyor.

Duisburg'da geçtiğimiz haftalarda Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Girişimi kuruldu.

Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Girişimi'ne sözcü seçilen Mannesman işçi temsilcisi Stommel, 11 Ocak günü yapılan toplantıda bir konuşma yaptı. Stommel yaptığı konuşmada F.Alman hükümetinin Türkiye'deki cuntaya yaptığı yardımı kınadı. Girişimin yapacağı eylemlerle cuntanın gerçek yüzünü F. Alman kamuoyuna göstereceğini belirtti.

Birçok Türkiyeli demokratik kuruluşlardan temsilcilerin de katıldığı toplantıda bir basın açıklaması yapıldı. Girişim ayrıca [illegible] Ocak tarihinde F. Almanya çapında Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Girişimi'nin yapacağı yürüyüşe de katılma kararı aldı.

TKP'NİN SESİ Radyosundan

YORUM

*****

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan 20 Ocak 1981 günü aldığımız yorumu okuyucularımıza sunuyoruz.Yorumun ilk cümlesinin baştarafı anlaşılamamıştır,o yüzden yarıdan itibaren veriyoruz:

***

...yapay bir tartışma açmaya kalktılar. Evren, bir konuşmasında "Atatürk,inkılap sözünü kullanmıştır" deyince,Tercüman da 10 Ocak'ta "devrim yok,inkılap var" dedi.Şimdi bunlar Atatürkçülük lerini ilan ediyorlar.Ama bunların Atatürkçülüğü sahtekarlıktan başka şey değildir. Amaçları devrim düşüncesinin prestijini kırmak, anti-komünizmi körüklemek,kemalistlerle komünistler arasındaki eylem birliğini baltalamaktır. Evren de gericiliğin açmaya çalıştığı bu sözde tartışma konusunda tutum alıyor.

Yurt gezisi sırasında yaptığı konuşmalarda sık sık "elbette devrim vardır ama,bir devrim, Atatürk devrimi" diyor.Daha doğrusu artan ölçüde anti-komünist tutum alarak "komünizm her göründüğü yerde ezilmelidir" sloganı yeniden ortaya atılıyor.Cuntacılar düne kadar en azılı anti komünizm çığırtkanlarından ayrı bir dil kullanıyorlardı.Açık anti-komünizm yapmıyor ve Kemalizmi savunduklarını söylüyorlardı.Ama son günlerdeki çıkışlarında bunların Kemalizmi anti - komünist propagandalarına bir örtü olarak kullandıkları görüldü.Cuntanın bu örtüyü kaldırarak artan ölçüde anti-komünizme yöneldiği gözleniyor.TKP Merkez Komitesi organı ATILIM Gazetesi' nin Ocak sayısında bu konuda şöyle deniyor:"Ama gerçeğe tek yanlı bakılamaz.Bir kez ordu içinde Kemalizm nasıl propaganda ediliyor? O,artan ölçüde anti-komünizmin,anti-Sovyetizmin bir örtüsü olarak kullanılıyor.Özellikle NATO'ya kapılandıktan bu yana.Neden? Çünkü NATO'culuk,antikomünizmden başka bir ideolojiyle savunulamaz. Elbette ordu tabanında yaşayan Kemalist gelenekleri dikkate almadan,böyle bir anti- komünizm yapılamaz.Bu durum,cunta koşullarında anti-komünist ideolojinin giderek etkinlikle ortaya çıkması için bir temel oluşturuyor.Dahası var.Cunta her geçen gün terör denizinin kıyısına varıyor.Böylece,giderek uygulanan baskıların, terörizmi önleme gerekçesiyle sürdürülmesi olanakları daralıyor.Nitekim,daha şimdiden,DİSK'e karşı anti-komünist yargılamalar başladı.Bu uygulamalar,giderek anti-komünizm olmaksızın savunulamaz."

Evren'in son konuşmaları ATILIM Gazetesi'nde yer alan bu görüşü doğruluyor.Evren, "anarşiyi ezdik" derken,DİSK'i,yığın örgütlerini hedef alan bir dil kullanıyor.Komünistleri "sol" terörist grupların paralelinde göstermeye yelteniyor.

Bu çıkışlar,artan saldırıları şimdi işçi sınıfının partisine,komünistlere doğru yönlendirme hazırlıklarını ortaya koyuyor.TKP'nin terörizme karşı tutumu her zaman açık ve somut olmuştur.MİT'in ve CIA'nın örgütleyip kışkırttığı "sol" komünist grupların serüvenci çıkışları her zaman iç ve dış gericiliğin işine yaramış, bunların konumlarını güçlendirmiş,işçi sınıfına demokrasi hareketine zarar vermiştir.

Cunta şimdi komünistleri de terörizmle ilişkiliymiş gibi göstermekle son günlerde artan anti-komünist çıkışlarını haklı göstermek ve kemalistlerle komünistlerin arasına kama sokmak, bunlar arasındaki eylem birliği olanaklarını baltalamak istiyor.Türkiye tarihinde komünistlerle kemalistlerin yurdun ve halkın çıkarları için ortak düşmana karşı omuz omuza savaştıkları çok görülmüştür.Ulusal Kurtuluş Savaşı bunun somut örneklerinden birini vermiştir. Geçmişin acı deneylerinden ders çıkararak bu eylem birliğini bugün askersel diktatörlük rejimi koşullarında da gerçekleştirmek gerekiyor.Tabii ki komünistlerle kemalistler arasında görüş ayrılıkları vardır ama bu görüş ayrılıkları ortak hedefler için,bağımsızlık ve demokrasi için eylem birliğini engelleyici değildir.Komünistler ulusal çıkarlar için kemalistlerle eylem birliğine hazırdır.

Evren'in çizgisinde ortaya çıkan şudur:O,terörizmi ezme sözlerinden komünizmi her görülen yerde ezme politikasını anlıyor.Terörizmi ezeceği için,cuntayı destekleyenler için işte en açık uyarı budur.Çünkü,faşist Türkeşlerin,gerici Tercüman yazarlarının duymak istedikleri bu sözlerdir ve şimdi cuntanın başı bu sözleri söylüyor.Uyanık olalım.

ceza yasalarını ağırlaştıran

Cunta zorbalığı Kurumlaştırıyor

12 Eylül 1980'de bir darbeyle başa geçen askersel cunta bir yandan devletin kolluk kuvvetlerini,polisini,askerini jandarmasını halkın üzerine sürerken, onbinlerce demokratı,sendikacıyı,işçiyi,öğretmeni ilericiyi tutuklayıp zindana atarken,binlercesini işkenceden geçirirken bir yandan da yeni yeni zorbalık yasaları getiriyor.

Cunta getirmek istediği yeni Dernekler Yasası'yla örgütlenme özgürlüğüne fiilen koyduğu yasağı kalıcılaştırmak istiyor.Buna göre dernek kurmak son derece zorlaşıyor, dernekler tamamen hükümetin kontrolü altına giriyor,dernek yöneticilerine ve üyelerine verilecek cezalar önemli ölçüde arttırılıyor.

Cunta ayrıca Ceza Kanunu'nun bazı maddelerini değiştirerek bazı cezaları arttırdı,veya bazı maddelerin kapsamını genişletti.Bunun dışında cunta Ceza Mahkemeleri Usulü Yasası'nı değiştirdi.Yargıç reddi daha da zorlaştırıldı,Sulh Mahkemeleri'ne duruşmasız karar verme yetkisi tanındı,firar eden sanığın gıyabında dava sonuçlandırılabilecek,sanıklar istenildiği gibi mahkemeye çıkartılmadan dava karara bağlanabilecek.

Cunta bir yandan zorbalığını böyle kurumlaştırırken öte yandan demokrasiye dönüş nutukları atıyor.Cuntanın başı Evren,Diyarbakır'da yaptığı konuşmada 30 Ağustos-29 Eylül arasında Kurucu Meclis'in çalışmaya başlayacağını söyledi. Ardından hemen meclis üyelerinin cunta tarafından atanacağını belirtmeyi de ihmal etmedi. Bu noktada akla şu soru geliyor:Cuntanın başı Evren, sık sık halkın büyük çoğunluğunun 12 Eylül askersel darbesini benimsediğini ve desteklediğini iddia ediyor.O halde cunta Kurucu Meclis'i kurmak için niye halkın oyuna basvurmaktan kaçıyor?Sorunun yanıtı açık: ekonomiyi tekellerin eline teslim eden,on binlerce demokratı sendikacıyı,işçiyi,köylüyü,öğretmeni,ilericiyi zindanlara tıkan cuntanın halk arasında desteği yoktur.

Cunta öte yandan halkın üzerindeki baskısını arttırıyor. Kendi verdiği bilgilere göre bile 12 Eylül'den bu yana tutuklananların sayısı 32 bini geçti.Cuntanın eline düşen yurtseverlerin hiç bir demokratik hakkı yok.Cunta istediğini 90 gün mahkemeye çıkartmadan tutabiliyor.Yani 90 gün işkenceden geçiyor.Çok sayıda yurtsever cuntanın işkencehanelerinde can verdi.Cunta işkenceleri yaydıkça halk arasında cuntaya duyulan nefret artıyor. Bunu gizlemek için cunta bazı işkencecileri göstermelik bile olsa mahkemeye çıkarmak zorunda kalıyor.Ancak Ocak ayının ATILIM'nın'da belirtildiği gibi:" Bir kaç işkencecinin koğuşturulması, biri için idam istenmesi , cuntanın işkencelere ve işkencecilere karşı etkin önlem aldığını,gerçekten işkencelere karşı olduğunu göstermeye yetmiyor."

Öte yandan sınıf sendikacılarına karşı olan baskılar sürüyor.İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 30 DİSK üyesi sendikacının daha tutuklanmasını istedi.En son İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi önce serbest bıraktığı DİSK'e bağlı sendikacıların 223'ünü tekrar tutukladı. 1 Mayıs kutlamalarında DİSK'e yardımcı olduğu için İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan hala tutuklu.KÖY-KOOP işçi sınıfının yanında yer aldığı için CHP saylavı ve KÖY-KOOP Başkanı Nedim Tarhan tutuklu.

Demokratlar,ilericiler üzerindeki baskılar artarken 19 üst düzeydeki MHP'li yönetici serbest bırakıldı.Türkeş' in mahkemesinin başlaması sürekli gecikiyor. Tüm bunlar, 12 Eylül askersel darbesinden sonra bir süre taktik gereği geri çekilen ordu içindeki ve devlet aygıtındaki MHP yanlısı faşistlerin giderek yönetimde ağırlıklarını hissettirdiklerini gösteriyor.Bu gidiş cuntayı yumuşatarak ılımlı bir çözüm yolu arayan kimi liberal reformist çevreler için bir ders olmalıdır.

Cuntanın zamları yaşamı zehir ediyor

Zamları açıklayan Hürriyet Gazetesi yazarları tutuklandı

Günlük basınla cunta hükümeti arasında son günlerde bir "zam var mı, yok mu" tartışmasıdır gidiyor. 9 Ocak Cuma günkü gazetelerin hemen hemen hepsinde tekel ürünlerinden kağıda kadar tüm maddelere çeşitli oranlarda zam kararları alındığı haberleri yer almıştı. Bunun hemen ertesi günü, 10 Ocak günlü gazeteler bu defa da "zam olmadığı" haberlerini yazdılar.Bunun ardından cunta hükümeti zam haberlerini büyük başlıklarla veren Hürriyet Gazetesi sorumlu müdürlerinden Erel Türegün ve Seçkin Türesay'ı gözetim altına aldı.

Basında yer alan zam haberlerinin "gerçek dışı" olduğunu savunan,KİT'lerc zam konusunda bir karar alınmadığını iddia eden başbakanlık,aynı günlerde "basına haber sızmaması" için bir genelge yayınladı. Başbakan Bülent Ulusu'nun yayınladığı genelgede "gizli tutulması gereken haberlerin basına sızdırılmaması" gerektiği belirtiliyor.Genelgede ayrıca "yurt içi ve yurt dışı kamuoyunun dikkatlerinin üzerimizde olduğu bu günlerde gizli kalması gereken konularda sır saklama mefhumuna riayet edilmesi gerekmektedir" denilmektedir.Cunta hükümeti bu genelgesi ile zam haberlerinin doğruluğunu itiraf etmiş olmuyor mu? Dahası cunta yine bu genelgesi ile halk düşmanı politikası karşısında emekçi halkımızın,işçilerin tepkilerinden, protestolarından korkularını dile getiriyor.

Zam var mı, yok mu? Bu sorunun gerçek yanıtını ne cuntanın sır saklamaya devam eden genelgeleri,açıklamaları ne de 24 saat içinde 380 derecelik dönüş yaparak "zam yoktur" diyen burjuva basını verebilir . Bu sorunun gerçek yanıtını almak isteyenler gitsinler,et,ekmek,tüpgaz kuyruklarında sıra bekleyenlere sorsunlar zam olup olmadığını.

Bülent Ulusu genelgesinde "sır" dan bahsediyor. Oysa ki bunların işçi düşmanı politika larını konusunda emekçi halkımızın kafalarındaki bütün sırlar kayboluyor.Tekel ürünlerine yüzde 40,THY ücretlerine yüzde 30-40,çimentoya yüzde 20,elektriğe yüzde 10,Devlet Demir Yolları ücretlerine yüzde 40-50,Pet-Kim ürünlerine yüzde 10-25 ve kağıda yüzde 30 oranında zam haberleri doğrudur. Ekmek 15 TL oldu. Ekmeğe yapılan zama neden olarak tüccarın,tefecinin buğdayı stok ettiği, dolayısıyla devletin elinde buğday olmadığı gerekçe olarak gösteriliyor.Madem halktan yana olduğunuzu söylüyorsunuz, o zaman buğday stokçuluğunu önleyin,ekmeği halkımıza ucuza yedirin."Stok affı" gibi bir yasa çıkarmakla halktan yana olmak nasıl birbiriyle bağdaştırılabilir.

Yeni zamlar yalnız ekmekle de sınırlanmıyor.En önemli ilaçlara yüzde 35-50 oranında zam yapıldı.Zamlı satışlar 8 Ocak tarihinden itibaren başladı.3 bin çeşit ilacın yeni fiyatlarının saptanması da halen görüşülüyor.

Kasaplardaki et fiyatları sürekli artıyor.Et ve Balık Kurumu fiyatları ile kasaplardaki fiyatlar arasındaki fark 100 Lira'ya kadar yükseldi. Bunun sonucu Et ve Balık Kurumu önlerindeki kuyruklar giderek büyüyor.

TÜPGAZ FIYATLARINA GELEN ZAMLAR HALKIMIZIN BELINI HEPTEN BÜKTÜ. IHTIYARI, COLUĞU, COCUĞU KUYRUKLARDA PERIŞAN OLUYORLAR.

Şekere yapılan zam yeni yeni zamları beraberinde getiriyor.Şekere yapılan yüzde yirmilik zamdan sonra üretimi bu maddeye bağlı olan ürünlerin imalatçıları da zam için kuyruğa girdiler.Üreticiler zamın zaten durgun olan piyasayı daha da etkileyeceğini söylüyorlar.Bu emekçi halkımızın şekerli maddeleri tüketemez duruma geldiği anlamına gelir. Şekere yapılan zam 1 bardak çayı dahi etkiledi.Erzurum'da yüzde 50 zam yapılırken,Samsun'da yüzde yüz, Bursa'da ise yüzde 75 oranında zam istendi.

Zeytinyağının kilosu 200 Lira'ya yükseldi.Kilosu 100 Lira'ya fırlayan pirincin fiyatının 150 Lira'ya kadar çıkmasının "kaçınılmaz" olduğu söyleniyor.

İşte Ulusu'nun halkımızın gözleri önünden gizlemek istediği sırlar bunlar.Zamlar, enflasyonlar,yoksulluk,kuyruklar kırpılmış kıdem tazminatları, kuşa çevrilmiş toplu sözleşme hakkı,toplu sözleşmelerini 12 Eylül'den önce yaptıkları için cezalandırılan işçiler!

ATILIM'dan
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

15'lerin yolunda

60 yıl önce, 28 Ocak 1921'de burjuvazi M. Suphi yoldaşı ve partimizin 14 yönetici savaş erini öldürtmüştü. Bu kanlı günü halkımız işçi sınıfımız, komünistler askersel diktatörlük koşullarında karşılıyor. Cunta süngü gücüyle, emperyalizmin, tekellerin ölümden korkarcasına korktukları yığınların elinden örgütlerini, savaşım olanaklarını aldı. Halkın birçok seçkin evladı, bağımsızlık ve demokrasi savaşçısı zindanlara dolduruldu, işkenceye sokuldu.

Cunta öte yandan çelişik uygulamalarıyla ilerici güçler arasında karışıklıklar yarattı. Anti-emperyalist, demokrasi yanlısı kimi güçleri yanına çekebildi, tarafsızlaştırabildi.

Emperyalizm ve tekeller, halkımızın bu baş düşmanları, 12 Eylül devirmesiyle daha elverişli konumlar elde ettiler. İşçi sınıfı hareketi, demokrasi hareketi az şey yitirmedi. Yığınların bugün kendi istemleri, en temel çıkarları için savaşım olanakları düne oranla daha az. Demokrasi güçlerinin eylem birliğinin sağlanması daha güç. Savaşım koşulları zorlaştı. Görevler çok daha karmaşık.

Ama biz komünistler, neye bakacağız? Yığınlara neyi göstereceğiz? Yitirilenleri mi, kazanılabilecekleri mi? Eğer bugün emperyalizmin, tekellerin sözcüleri henüz utku çığlıkları atamıyorlarsa, bu, işçi sınıfının, halkın kazanacağı, uğrunda savaşabileceği daha çok şey olduğundandır. Demokrasi güçlerinin savaşım gücü tüketilemediğindendir.

Suphi yoldaş'ın sözü, komünistlerin kulaklarındadır: "Hapis, zindan, kan, ateş, halkın savaşını, milli kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz!"

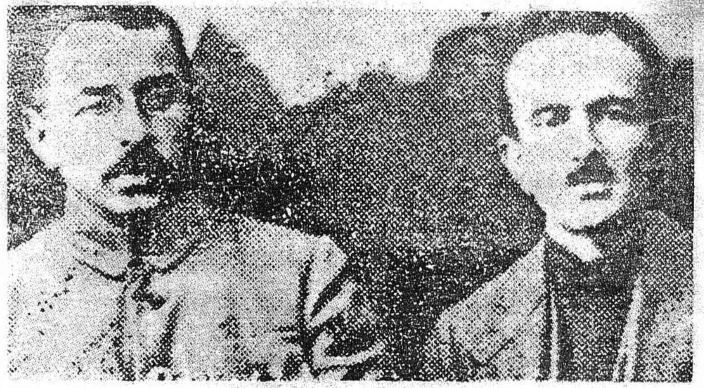
Savaşım sürecektir. Savaşım olanakları artacaktır. İşçi sınıfının elini kolunu bağlamayı daha hiç bir ülkenin burjuvazisi başaramadı. İşçi sınıfının en büyük desteği, en savaşkan kolu TKP ayaktadır. O, böylesi günler için de hazır olma zorunluğunun bilinciyle, baştan beri illegal örgütünü sağlamlaştırmayı ilke edindi. Onun için, bugün de yığınların içindedir. Daha da güçlenecek, yığınlara her koşulda savaşım vermenin olanaklı olduğunu gösterecektir.

Sınıf sendikacılığı yok edilmemiştir. Türk-İş başları DİSK üyesi işçileri Türk-İş'e almaya bile cesaret edemiyorlar. Türk-İş tabanında, birçok üye sendikada savaşım bilinci yükseliyor.

Emperyalizm ve tekeller tarihin gidişinden sıyrılma umuduyla attıkları her adımdan sonra yanızca yeni açmazlara düşüyorlar, düşecekler. İşte büyük gürültülerle getirdikleri 24 Ocak kararları! Ekonomiyi kurtarmak için son çare diye tanıtılan bu uygulama, yalnız halka yeni, ağır yükler getirmekle kalmadı, hiçbir ekonomik göstergeyi düzeltemeyerek iflas etti. Uygulamanın sürmesi bunalımı yalnızca daha da derinleştirecektir. Gelecek günler, burjuvazinin önemli kesimleri için bile karanlık olacaktır.

Eylem birliğinin olanakları yok edilmemiştir. Sol güçler birleşebilirler. Gelişmeler bugün cuntanın çevresinde kümelenmiş farklı güçler içindeki ilerici-gerici kesimler arasındaki çelişkilerin bile belirginleştiğini gösteriyor. Çeşitli çevrelerdeki,cunta ile sorunlara çare bulunabileceği umudu giderek eriyor. Demokrasi ve bağımsızlıktan yana her politik akımın ancak eylem birliği ile , ortak savaşım ile engellerin aşılabileceğini görmesi, geçmişten ders alınması için yaşam hergün yeni olanaklar getiriyor.

TKP, Türkiye işçi sınıfı hareketi, böylesi güç, zorlu dönemleri çok gördü. Kanlı 28 Ocak'ı unutmuyoruz! Suphi ve yoldaşlarını, onların yolunda can veren binlerce halk yiğidini, faşist kurşunlarıyla vurulan genç militanları, işte bu savaş ateşiyle anıyoruz. Savaş sürüyor. Partimizin sıraları çelikleşiyor. Düşman utku çığlıkları atamayacaktır.

MUSTAFA SUPHI, ETHEM NEJAT YAŞIYOR, SAVAŞIYOR

Günümüzde Kemalistler

Atatürk'çü yazar İlhan Selçuk, Atatürk'çülük herkesin istediği niyete yiyebileceği bir muz mudur, diye isyan ediyor: Cuntanın, "Kemalizm'den başka izm'e izin yok" fermanından beri, emperyalizmin ve tekellerin çıkarlarının sözcüleri topluca "kemalistliklerini" ilan ettiler. Ilıcak Atatürkçülük adına Atatürk'ün tam bağımsızlık görüşüne saldırıyor; Atatürk'e düşmanlığı kanıtlı kişiler "Atatürk yılı" hazırlıklarında görev alıyor; Atatürk'e "Sarı çiyan" diyen Profesör Mehmet Kaplan gibileri, "Atatürk'ün kültürel mirasını korumakla" görevli.

Bunların Kemalizminin sahtekarlıktan başka bir şey olmadığı açık. Buna karşılık cuntanın ise, Atatürkçü olduğunu açıklaması üzerine kendisini destekleyenler var. Neden?

Gerçekten de generaller Kemalizmi savunduklarını söylüyorlar. Onlar örneğin, laisizm düşmanlarına karşı çıkıyorlar. En azılı anti-komünizm çığırtkanlarından başka bir dil kullanıyor, açık anti-komünizm yapmıyor, anti-Sovyetizm yapmıyor. Yer yer, bağımsızlıktan söz edildiği bile oluyor. Üstelik, cuntayı destekleyen çevreler, ordu tabanındaki Kemalist geleneklerin yaşadığı olgusuna dayanıyorlar. Dahası, ordu üst yönetimleri genellikle, resmen de olsa, Atatürkçülüğü savunuyorlar. Kuşkusuz ordunun iç yapısı, gelenekler, ordu yönetiminin böylesi bir konum içinde olmasını zorunlu kılıyor.

Ama, gerçeğe tek yanlı bakılamaz. Bir kez ordu içinde Kemalizm nasıl propaganda ediliyor? O, artan ölçüde anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin bir örtüsü olarak kullanılıyor. Özellikle NATO'ya kapılandıktan bu yana. Neden? Çünkü NATO'culuk anti-komünizmden başka bir ideolojiyle savunulamaz. Elbette ordu tabanında yaşayan Kemalist gelenekleri dikkate almadan, böyle bir anti-komünizm yapılamaz. Bu durum, cunta koşullarında anti-komünist ideolojinin giderek etkinlikle ortaya çıkması için bir temel oluşturuyor. Dahası var. Cunta her geçen gün terör denizinin kıyısına varıyor. Böylece, giderek uygulanan baskıların, terörizmi önleme gerekçesiyle sürdürülmesi olanakları daralıyor. Nitekim, daha şimdiden, DİSK'e karşı anti-komünist yargılamalar başladı. Bu uygulamalar, giderek anti-komünizm olmaksızın savunulamaz.

Sonra, emperyalist baskılar alabildiğine artıyor. Cuntanın ülkeyi yıkıma sürükleyecek, bu baskılara ne kadar karşı koyabileceği kuşkuludur. Daha şimdiden, İncirlik'in kullanıldığı söyleniyor. Dışişleri bakanı, sorulara yanıt veremiyor. Emperyalizmin dayatmaları yolunda her gerileme, kuşkusuz anti-Sovyetizmi beraberinde getiriyor.

Daha şimdiden, en azgın anti-komünistler, cuntayı sıkıştırıyor: Niçin komünizmden söz etmiyorsunuz?... Onlar, gericilik için elverişli ortamın bilincindedirler. Öyleyse, Kemalist çevrelerin, cuntanın Kemalizmine sonsuz güvenleri ne denli dayanaksızdır, ne büyük tehlikeler taşıyor, görülüyor.

Bugün Kemalist çevreler, önlerine ya cuntanın ya da terör ve gericiliğin desteklenmesi ikilemini koyuyorlar. Oysa, onların önünde seçmek zorunda oldukları gerçek seçenekler var:

Türk ordusunun NATO hizmetine daha fazla sokulmasına göz yummak mı, yoksa bağımsızlığı savunmak mı?

NATO'nun silahlanmayı artırma istemine boyun eğmek mi, yoksa ulusal çıkarları savunmak mı?

ABD'nin "Erken müdahale birliklerine" askersel üsler verilmesine boyun eğmek, onun Orta Doğu'da güçler dengesini değiştirme, yeni paktlar oluşturma hesaplarına araç olmak mı, yoksa dünyada barışı savunmak mı?

IMF'nin dayattığı, dışa bağımlı Özal ekonomisini benimsemek mi, yoksa "planlı bir devletçilik" ile kalkınmayı savunmak mı?

Emperyalizmin soğuk savaşı geri getirme politikasına kapılıp gitmek mi, yoksa Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle ekonomik, politik, kültürel ilişkileri eşitlik ve karşılıklı yarar temelinde daha da geliştirerek çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmayı savunmak mı?

Emperyalizm ve işbirlikçi tekellerin, ordu denetiminde, sözümona parlamenter görünümlü otoriter rejim modeliyle demokrasiye dönülebileceğini sanmak mı, yoksa diğer ilerici yurtsever, demokratik güçlerle yanyana, emperyalist ve işbirlikçi tekelci çevrelere karşı ödünsüz savaşmak mı?

Dinsel gericilik ve dindar yığınlar

TKP'nin MSP'lileri, dindar çevreleri demokratik hedefler için eylem birliğine çağırması üzerine, şu soru sorulabilir: Komünistler din karşısındaki ilkesel konumlarından vaz mı geçiyorlar? Dinsel gericilikle savaşımı ikinci plana mı itiyorlar? Hayır. TKP'nin ne dinsel ideoloji karşısında Marksist-Leninist ilkelerinden bir karış geri çekilmesi, ne de dinsel gericiliğe karşı, toplumumuzun önemli bir demokratik kazanımı olan laikliği savunmaktan vazgeçmesi söz konusu olamaz.

Ama özellikle 1950'lerden sonra emperyalizmle bağlanan egemen burjuvazi laiklik ilkesinin içini boşalttı. Dinsel gericiliği, yobazlığı destekledi, yüreklendirdi. Halk yığınlarının dinsel duygularını politik amaçlarla kullanıldı. Din, burjuva politikasında önemli bir rol oynamaya başladı. Pek çok dindar için de yüz kızartıcı "seçim namazları" kılındı. Bir gurup yobazın 1969'da, Kanlı Pazar'da Amerikan 6. Filosunu "Kıble" edinip, yüzlerini ona dönerek namaz kılması ve ellerini yurtsever kanına bulaması dinin emperyalizmin çıkarlarına alet edilişinin bir örneğidir.

Tekelleşme sürecinin ilerlemesiyle, 60'lı yılların sonunda dinsel-politik akımlarda bir ayrışma da ortaya çıktı: Bazıları emperyalizmle bağlarını güçlendirip, doğrudan doğruya emperyalizmin elinde ülkenin çıkarlarına karşı anti-komünizmin tam bir silahı haline geldiler. Bazıları ise, emperyalizmin ve tekelci çevrelerin anti-komünist ideolojisinin belirleyici etkisinden çıkmamakla birlikte, giderek artan ölçüde, tekelleşemeyen burjuvazinin ve bazı orta katmanların çıkarlarını savunur duruma geldiler. Uluslararası gelişmeler, anti-emperyalist görüşlerin tüm yeryüzünde yaygınlaşması bu süreci hızlandırıyor. MSP'nin tüm anti-komünist konumlarına karşın, ardıcılsız da olsa bağımsızlıkçı çıkışları, "Milli Gazete"deki anti-kapitalist görünümlü belgiler, bu etkinin açık izlerini taşıyor. Bu çıkışlar, yer yer emperyalizmi rahatsız eder ölçülere varıyor. Atılım'ın Ekim 1980 tarihli sayısında da işaret ettiğimiz gibi, Afganistan'da en gerici, kapkara yobaz güçlerin cinayetlerini destekleyen emperyalist yayın organlarının, Türkiye'de dindar çevrelerin anti-Amerikan eğilimlerine sözümona "laiklik" adına saldırmaları boşuna değildir. Şurası bir gerçektir: Yığınları giderek saran anti-emperyalist eğilim karşısında, egemen sınıflar din aracılığıyla bu güçleri bölmeye çalışıyorlar. Dinsel gericiliğin nice temsilcisi, bugün bir de bu nedenle anti-emperyalist belgilere sarılıyorlar. Ama tüm bu olgular, komünistlerin böylesi bölücü girişimlere karşı dindar yığınları anti-emperyalist savaşıma daha etkin katmak için çalışmak görevini, ancak daha da yakıcılaştırıyor.

Komünistler halkın karşısında açık sözlüdür. Din tüccarı politikacılar gibi yalana dolana baş vurmazlar: Komünist dünya görüşü, dinsel bir dünya görüşü değildir. Materyalisttir. Ama komünistler halkın dinsel duygularına saygılıdırlar. Biz komünistler, yobazlığın, gericiliğin barışmaz düşmanıyız. Ödünsüz, din ve devlet işlerinin ayrılması ilkesini savunuyoruz. Ne ki biz, dinsel gerici akımların etkileri altında kalmış emekçilerin baskıyla, zorbalıkla ezilmesine de karşıyız.Komünistler, böylesi akımlarla ideolojik savaşımı, emekçilere bu akımların yanlışlığını, zararlılığını göstererek yürütüyorlar.

Emperyalizmin, tekellerin, onların güdümündeki çevrelerin dinsel akımları kendi amaçları için kullanmaktan vazgeçmeyeceklerini gözden ırak tutmuyoruz. Ama biz, dinsel bir örtü altında da olsa, bu emekçi insanların giderek güçlenen anti-Amerikan, anti-tekel, sosyal adaletten ve eşitlikten yana eğilimlerini, özlemlerini, bunun dinsel akımların politikasında bıraktığı izleri de değerlendiriyoruz. Baş düşman ortak. MSP'nin tabanında da yer alsa, yurdunu, halkını seven her insanın bağımsızlık ve özgürlük savaşımında yeri vardır.

Küba KP'si 2. Kongre'sini yaptı

17-21 Aralık 1980 tarihleri arasında Küba Komünist Partisi'nin 2.Kongresi yapıldı.Komünist ve işçi partileriyle ulusal kurtuluş hareketlerini temsil eden 146 delegasyonun katıldığı Kongre başta ABD olmak üzere emperyalizme karşı bir savaş forumu oldu.

Küba Komünist Partisi'nin 2. Kongresi'ne TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen bir mesaj yolladı.Mesajda "Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği'yle,bütün sosyalist ülkelerle kopmaz bağlarla bağlı olan devrimci Küba('nın),dünyada barışın ve sosyalizmin güçlenmesine,halkların özgürlük savaşının başarıya ulaşmasına değerli katkılarda bulunduğuna" değinildikten sonra şöyle deniliyor: "Küba halkının sosyalizm kuruculuğundaki kazanımları,proletarya enternasyonalizmi ilkelerine dayanan tutumu,Türkiye işçi sınıfının halkımızın cuntanın tüm baskılarına karşı yürüttüğü anti emperyalist,anti-tekelci savaşıma destek oluyor.TKP ve Küba KP arasındaki savaş kardeşliği,Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde gelişip güçleniyor."

Kongre'ye katılan TKP delegasyonu Türkiyeli komünistlerin Kübalı yoldaş ve kardeşleriyle olan dayanışmalarını dile getirdi.

Kongre'de Çalışma Raporu'nu Merkez Komitesi 1.Sekreteri Fidel Castro yaptı.Konuşmasında Küba'nın bir sosyalist ülke olduğu ve öyle de kalacağını belirterek başlayan Castro daha sonra özetle şunları söyledi:

"Küba Sovyetler Birliği'nin ve diğer tüm sosyalist ülkelerin dostudur ve dostu olarak da kalacaktır" diyen Castro daha sonra "ülkenin 2000 yılına değin uzanan stratejisinin,"Karşılıklı Ekonomik İşbirliği Kurulu'na üye sosyalist ülkelerin yaşam seviyesine ulaşmayı olanaklı kılacak olan sosyalizmin maddi-teknik önkoşullarının yaratılması olduğunu" belirtti.

Rapor'da, endrüstrileşmenin ekonomik gelişmede egemen hale geldiği belirtildikten sonra halkın sağlığı için 1980 yılında,devrim öncesine oranla 22 kat fazla harcama yapıldığına işaret ediliyor.Yeni 5 yıllık planda halk ekonomisinin yıllık gelişme hızı yılda ortalama %5 olarak saptanıyor.Sosyalist ülkelerle mal değiş-tokuşunun ise bundan önceki 5 yıla göre % 30 oranında arttırılması öngörülüyor.

Castro daha sonra "Poder Popular" (Halk İktidarı) Örgütleri'nin kurulmasıyla sosyalizmin Küba'da daha da güçlendiğini söyledi.

Küba halkı,Küba KP'nin 2. Kongresi'nde çizdiği yolda, sanayileşme,üretim verimliliğini arttırma yolunda geleceğe daha bir güvenle ,inançla bakıyor.

DAC halkı geleceğe güvenle bakıyor

DEMOKRATIK ALMAN CUMHURIYETİ ÇALIŞAN HALKI GELECEĞİNE UMUTLA VE GÜVENLE BAKABİLİYOR.

17 Ocak 1981'de Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin 1980 yılı içinde gösterdiği ekonomik ve sosyal gelişmesi üzerine istatistiksel veriler açıklandı. Yapılan açıklamalar 1980 yılında ADC tarihinin en büyük toplam ekonomik ücretinin gerçekleştirildiğini gösteriyor.

1980 yılında ulaşılan ana ekonomik sonuçları şöyle özetleyebiliriz: üretilen ulusal gelir 1979'a göre %4,2, sanayi malları üretimi % 4,7 ve emek üretkenliği 1979'a göre % 5,1, çalışma saati başına göre %5,6 arttı.Ve ulusal gelirdeki bu artışın hemen hemen tamamen emek üretkenliği arttırılarak sağlandığına dikkati çekmek gerek.Ayrıca birincil enerji kullanımı bu süre içinde mutlak olarak azalırken, hammadde ve aramadde kullanımı ya aynı seviyede kalmış veya önmesiz derecede artmıştır.

İnşaat sektöründe ise 35,1 milyar Mark'lık üretim yapılmış,plan hedefleri 6223 konut tutarında aşılmış ve 120 206'sı yeni,49 017'si ise genel bakımdan geçmiş konut olmak üzere toplam 169 223 konut yapılmıştır.Tarımda ADC tarihinin 3.büyük ürünü alınmış, hayvancılıkta tüm plan hedefleri aşılmıştır.Ulaştırma sektörü ise 1,1 milyar ton mal taşımıştır.

ADC'nin dış ticaretine gelince: 1980'de toplam ticaretin % 70'i sosyalist ülkelerle yapılmıştır.Gelişmekte olan ülkeleriyle ise % 27 artmıştır. Bu son kesimdeki ülkelerde ekonomik durumun giderek kötüleştiği,artan rekabet koşulları ve bu ülkeler hükümetlerinin özellikle sosyalist ülkelere karşı koydukları ticari sınırlamalar gözönüne alınırsa bu çok büyük bir başarıdır.

Almanya Sosyalist Birlik Partisi (SED), işte milyonlarca ADC'li emekçinin bu çalışmalarına dayanarak 9. Parti Kurultayı'nda aldığı ve ekonomik ve sosyal programın bütünselliğini içeren kararını 1980 yılında da başarıyla uyguladı. Halkın reel geliri kişi başına % 3 arttı.Emekli maaşları % 10 arttırıldı.Devlet toplumsal fonlara 52,7 milyar ayırdı.Bu, 4 kişilik bir aile için ortalama aylık 760 Mark'lık ek gelir demektir.Ve özellikle sevindirici bir rakamla istatistiksel aktarma yapmayı bitirelim.ADC'de bir yıl öncesine göre doğumlar arttı; toplam 245 090.

Tüm bu veriler sosyalist plan ekonomisinin üstünlüğünü gösteriyor.Sosyalist toplumda ekonomik ve sosyal hedefler bir bütündür.Halkın yaşam seviyesinin artması,ekonominin sağlıklı gelişmesine bağlıdır.ADC halkı Marksist-Leninist partisi SED öncülüğünde geleceğine güvenle bakıyor.

F. Almanya cennet mi, yoksa ...?

F.Almanya tekelci burjuvasinin kurumları,geride bıraktığımız yılın sonunda F.Alman ekonomisinin genel bir değerlendirmesini ve geleceğine ilişkin tahminler yaptılar.Vardıkları sonuç kendileri açısından pek iç açıcı değil.Hele tekelci burjuvazinin ekonomik krizin yükünü emekçilerin sırtına nasıl ustalıkla kaydırdığını gözönüne alırsak,durum emeğiyle geçinenler için hiç parlak değil.

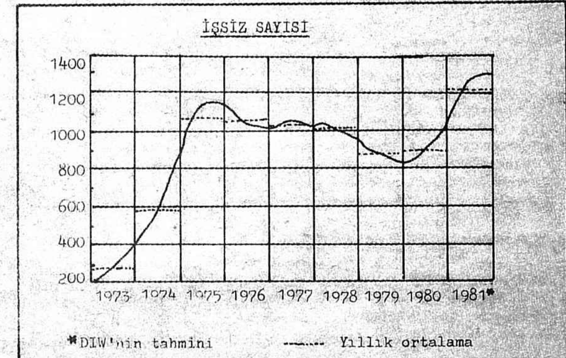
Federal İstatistik Kurumu'nun açıklamasına göre F. Alman ekonomisi 1980 yılında toplam % 1,8'lik bir gelişme gösterdi. Ancak 1980 yılının ikinci yarısındaki gelişme oranı % 0,2,yani pratik olarak gelişme olmamış.Bilim ve teknikte kaydedilen gelişmelerin üretimde uygulanmaya konmasının kapitalist sistemde nasıl işçi,emekçi aleyhinde sonuçlar doğurduğunu ise şu sayılar gösteriyor:1980 de üretime yapılan yatırım % 12 artmasına karşın, işsiz sayısı düşeceğine % 1,5 artmıştır.F.Almanya'nın Ödemeler dengesi ise 1980 yılında 2,2 milyar DM.açık vermiştir.

F.Alman tekellerinin has kuruluşu F.Alman Ekonomik Araştırma Enstitüsü (DIW) ise 1981 yılı için gayri-safi toplumsal üretimin % 0,5 oranında düşeceği tahmininde bulunuyor.Bu düşüş özellikle endüstride ve inşaat dalında kendini gösterecek.

DIW,işyeri konusunda da çok kötümser.Üstteki grafikten de görüleceği gibi 1981'de F. Almanya'daki işsizlerin sayısı 1 milyon 300'e ulaşacaktır.

Grafiğin açıkça gösterdiği gibi 1974'ten bu yana 1 milyon civarında işsiz olması F.Almanya'da "normal" bir durum haline gelmiştir.Ekonominin bu bunalımlı gelişmesi ise büyük sermayenin temsilcilerinin ücretliler üzerindeki baskısını arttırmasına yol açmaktadır. Örneğin Kuzey Baden/Kuzey Würtemberg'de metal dalında yapılan görüşmelerde kapitalistler yalnızca % 2,5'luk bir ücret artışı teklifinde bulundular. Öte yandan Federal İstatistik Kurumu'nun açıklamasına göre geçim endeksi 1980 yılında %5,5 arttı.Homburg'da bir IG-Metall temsilcisi kapitalistlerin bir "savaş ilanından" bahsetti. Evet,F.Alman tekelleri 1981 yılında reel işçi ücretlerini düşürme ve işçilerin zaten yetersiz olan sosyal güvenlik fonlarını kısıtlama savaşı veriyorlar.

Sendikalar , patronların bu saldırısına , ücretlerin sabit kalarak iş süresinin kısaltılması istemiyle karşı çıkıyorlar.Tüm belirtiler,Federal Almanya'da sınıf savaşımının önümüzdeki aylarda daha da sertleşerek süreceğini gösteriyor.

El Salvador halkı utku yolunda

SALVADOR ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ "FARABUNDO MARTİ" HERGÜN DAHA BÜYÜK BAŞARILAR ELDE EDİYOR.

ABD emperyalizmi halkın birleşmiş gücünün utkusunu önleyemeyecek.Halk düşmanı,kan dökücü bir yönetim daha sallanıyor Latin Amerika'da.El Salvador'da son hücumun ilk aşamasını başlatan "Frabundo Marti Kurtuluş Cephesi" (FMLN) yönetimindeki cuntanın ordusuna karşı çok önemli başarılar gösterdi. Şu sıralar özellikle Santa Ana, San Miguel ve La Union eyaletlerinde şiddetli çarpışmalar oluyor.FMLN'e bağlı birliklerin harekete geçmesiyle birlikte El Salvador'da illegal olarak yayın yapmaya başlayan "Radio Liberacion" cuntanın birliklerinin moralinin düşük olduğunu bildirdi.Ayrıca cuntanın halk düşmanı kitlesel kırım politikasını onaylamayan 300 askerin ve hava kuvvetlerinden 30 subayın FMLN saflarına geçtiğini,Chalatenango eyaletinde Nikaragua'nın eski diktatörü Somoza'nın "Ulusal Birlik"inden olan ve şimdi El Salvador cuntasının emrinde paralı asker olarak insan öldüren 500 caninin de yakalandığını açıkladı.

Alınan son haberlere göre halk,FMLN'i açıkça desteklemektedir.Bir çok kent ve kasabada sokaklara barikat kurulmuş olup çok sayıda yurtsever FMLN saflarında aktif çarpışmaya başlamıştır.Şu ana kadar ülkenin dörtte birinden fazlası kurtarılmış ve yerel iktidar organları kurulmaya başlanmıştır.

Gelen haberler eğer bir "mucize" olmazsa cuntanın sonunun yakın olduğunu gösteriyor. Bu "mucize" ise ancak cuntanın ağababasının,ABD emperyalizminin ve onun Latin Amerika'daki kuklalarının,Honduras ve Guatemala'nın dolaysız askersel müdahelesidir.ABD'nin yeni Başkanı Reagen,seçim konuşmaları sırasında El Salvador'la ilgili olarak "duruma göre Orta Amerika'da doğrudan askersel bir müdahele yapılabilir" demiştir.

Özellikle Honduras'ın ABD yetkililerinin müdahele planlarında önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir.Honduras'ta bulunan ve ABD'li uzmanlarca yönetilen çok sayıda eğitim kampında yetiştirilen paralı askerler buradan El Salvador halkının üzerine salınmaktadır.Santa Ana ve Chalatenango eyaletlerinde yurtseverlerle cunta arasında süren çarpışmalara cunta birliklerinin yanında Guatemala ve Honduras'tan gelen düzenli birliklerin yer aldığını FMLN açıklamıştır.

ABD,El Salvador cuntasını salt silah yardımıyla ayakta tutamayacağını görmüştür.Pentagon'un El Salvador halkının ulusal ve sosyal kurtuluş savaşı

devamı 7.sayfada

C KESİM

baştarafı 1. Sayfada

bunlar saldırılarını arttırarak sürdürmüşlerdi. Celalettin'in katillerinin yuvalandığı Mevlana Cami kapatılmamıştı. Katiller mi?.. Birisi serbest bırakıldı, dolaşıyor. Diğeri ise dört yıl hapse mahkum oldu. Hem de katillik sucundan değil, "Şehir huzurunu bozmak" tan, "kavgaya" karışmış olmaktan.

Ama 5 Ocak 1981'de Türk Merkezi'nde, Demokratik İşçi Derneği'nde toplanan yerli yabancı işçilerin, Celalettin'in dostlarının hıncı, nefreti daha da artmıştı. Savaşım azimleri daha da bilenmişti. Yürekleri acıyla doluydu ama başları dimdikti.

DİD ve Türk Merkezi'nde yapılan anma toplantılarında, 12 Ocak 1980 günü yapılan ve 20 bin kişinin katıldığı protesto yürüyüşünden bir film gösterildi. Celalettin'in sekreteri olduğu Türk Merkezi' ndeki anma toplantısına çok sayıda Alman, Yunanlı, Şilili ve diğer Türkiyeli örgütlerden temsilciler katıldılar. Başkan Mehmet Çakır, yaptığı konuşmada Celalettin Kesim'in, generallerin uyarısına karşı bildiri dağıtırken öldürüldüğünü, nitekim 12 Eylül 1980'de generallerin iktidara geldiğini, onun için Celalettin Kesim'in anısını yaşatmanın, Türkiye'de insan hakları ve demokrasi için savaşla eş anlama geldiğini vurguladı. Anti - Faşistler Birliği'nden (VVN) Emil Redman ve İnsan Hakları Birliği'nden Erwin Beck, yaptıkları konuşmalarda faşist ve gerici saldırıları şiddetle protesto ettiklerini Hitler faşizminden örnekler vererek belirttiler.

10 Ocak 1981 günü Celalettin Kesim'i 3 bine yakın ilerici, demokrat yaptıkları miting ve yürüyüşle andılar. Savaşkan ve coşkulu bir şekilde geçen yürüyüş, aynı zamanda cuntanın anti-demokratik baskılarına, yığınsal tutuklamalara, işkencelere karşı bir protesto gösterisiydi. Kreuzberg sokakları "Cuntaya Hayır!" "NATO Türkiye'den Defol", "DİSK Kapatılamaz!", "Abdullah Baştürk'e, Nedim Tarhan'a, Ahmet İsvan'a Özgürük!"" İşkencelere Son!", "Celalettinler Ölmez", "Yaşasın Uluslararası Dayanışma" belgileriyle çınlatıldı.

"Yürekli, mert
cevher dolu bir erdi.
Ve safında
savaş boylarında
bilenmiş bir neferdi.
Özgürlüğü denizlerden,
göklerden engindi.
Kara kış, ak kar
ve kızıl bir kan akıyordu
ılgıt ılgıt
henüz donmamış, soğumamıştı.
Bıçkın filizleri
çelik tomurcukları
Hasanları, Alileri,
Hansları, Panayotları
safından neferleri arıyordu.
Bayrak elde
Ön safta Celalettin!"

Evet... Ön saftaydı Celalettin. Yürüyüş kolunun en başında bayraklar arasında karanfillerle donatılmış çelenkler arasında taşınıyordu. Hemen ardında Batıberlin'deki yerli-yabancı işçi ve emekçilerin partisi Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi (SEW) başta başkanı Horst Schmidt olmak üzere Yürütme Kurulu üyeleri bulunuyordu.

Yürüyüş, Celalettin'in faşist ve şeriatçı katiller tarafından öldürüldüğü Kottbusser Tor Alanı'nda yapılan bir mitingle son buldu. Burada Türk Merkezi başkanı Mehmet Çakır, yaptığı konuşmada cuntanın anti-demokratik uygulamalarını anlatarak tüm demokratları Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışmaya çağırdı. Yapılan mahkeme sonunda katillerden Ali Bahtiyar'ın serbest bırakılmasının ve Vahap Satıcıoğlu' nun "şehir huzurunu bozmak"tan 4 yıl hapis cezası almasının bir hukuk skandalı olduğunu vurguladı ve katillerin derhal cezalandırılması, faşist ve gerici yuvaların kapatılması istemini tüm demokratlar adına bir kez daha tekrarladı.

FIDEF Yürütme Kurulu adına konuşan bir arkadaş "Bizi vurmak kurtuluş mu" diye başlayan sözlerine devamla F. Almanya ve Batıberlin'de faşist ve gericilere göz yumulmamasını, yerli - yabancı düşmanlığına son verilmesini isteyerek FIDEF'in yaptığı Dostluk Haftasından örnekler verdi.

Anti-Faşistler Birliği (VVN) adına konuşan Emil Redman ise konuşmasında F.Almanya ve Batıberlin yetkililerinin Türkiye'deki askeri diktatörlüğe yaptıkları 600 milyon DM'lık askeri yardımın Türkiye'deki demokrasi savaşımını kırmak, ezmek için verildiğini, ülkemiz demokrasi güçleriyle dayanışmanın boyutlarının yükseltilmesini istedi.

Yürüyüş başladığı gibi coşkuyla bitti. Gerici-faşist güçlerin yürekleri korku ile doldurdu. Türkiye'deki demokrasi güçlerinin yalnız olmadığı ülkemizdeki askersel diktatörlüğün her yerde lanetlendiği bir kez daha gözler önüne serildi. Bize düşen görevin bu gücümüzü birleştirmek, demokrasi savaşımını örgütlemek, her türlü baskı ve teröre son vermek olduğu bir kez daha belirlendi.

Batıberlin'deki ilk demokrasi şehidimiz Celalettin Kesim, ölümünün 1. yıldönümünde Frankfurt'ta, Schwäbisch- Gmünd' de, Recklinghausen'da, Essen ve Gelsenkirchen'de işçilerimiz tarafından yapılan toplantılarla anıldı.

Bayrak elde
Önsafta Celalettin
Vuruldu.
Yetisti bir Celalettin
Nöbeti ve bayrağı devraldı
Sonra düştü Celalettin
Ama toprağa değil
Ocağın, kara kısın soğuğunda
Yüreklere düştü Celalettin
Yürekler tutuştu, alev aldı.
Kızıl bir alev!
Yürekler kızıl birer ocaktı.
Soluyan her nefes,
kızıl bir bayraktı.
Sardı Batıberlin'i.

NOT: Şiir, okuyucumuz Serif'e aittir.

BTİB ve DİD Konseye

Baştarafı 1. Sayfada

rimiz Konsey'e ve Konsey üyesi parlamenterlere başvurarak insan haklarını ayaklar altına alan askersel cuntanın Konsey tarafından kınanmasını, ilişkilerin askıya alınmasını istediler.

Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği Avrupa Konseyi üyesi Belçikalı parlamenterlere, Dışişleri Bakanı Ferdinand Notombe'ye ve Başbakan Wilfried Martens'e birer mektup göndererek Konsey toplantısına başvurmaların, cuntanın baskılarının, işkencelerinin, anti-demokratik uygulamalarının Avrupa Konsey üyeliğiyle bağdaşmadığını vurgulamışlardır. BTİB üyesi işçilerimiz ayrıca Belçika Sosyalist Partisi milletvekili ve Avrupa Konseyi üyesi Claude Dejardin ile de bir görüşme yapmışlardır. Claude Dejardin işçilerimize toplantıda Türkiye sorunu üzerinde duracağını ve acil önlemler alınması için çalışacaklarını belirtmiştir. Ayrıca Belçika'da kurulan Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi'nden de bir temsilcinin Konsey toplantısına katılması için girişimlerde bulunulduğu bildirilmektedir.

Batıberlin'deki işçilerimiz de Avrupa Konseyi'ne, gönderdikleri bir mektupla başvurdular. Batıberlin Demokratik İşçi Derneği, Batıberlin Türkiye Kadınlar Birliği, Batıberlin Türkiye Öğrenci Birliği ve Türk Merkezi ortaklaşa gönderdikleri mektupta şunları vurguluyorlar:

"...Askersel cuntanın bugüne kadarki uygulamaları insanlık dışı terör ve baskı rejimini her türlü araç ve yöntemlerle Türkiye demokrasi hareketine dayatmak istediğini göstermiştir... Terörle hiç bir ilgisi olmayan tanınmış demokratik kişiler, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, diğer DİSK yöneticileri, TÖB-DER üyesi öğretmenler ve bir çok demokrat cezaevlerine doldurulmuştur...

...Bugüne kadar işkenceler altında 20 insan ölmüştür. Bu insanlık dışı uygulamalar ve işkenceler Helsinki Sonuş Belgesi'ni ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bildirgesini ayaklar altına almaktadır...

-Demokrasiye dönüşün belirtileri işkencelerin, tutuklamaların ve koğuşturmaların durdurulması ve demokratların serbest bırakılmasıyla olacaktır.

-İşkenceler ve işkenceler yoluyla işlenen cinayetler hemen durdurulmalıdır.

Avrupa Konseyi Politik Komiysonu'nun demokratik bir Türkiye için gerekli adımları atmasını ümit ediyoruz."

El Salvador

Baştarafı 6. Sayfada

sını önce Honduras ve Guatemala birliklerini kullanarak bastırmayı deneyeceği, bunda basarılı olamazsa da doğrudan bir müdaheleye gececeği Latin Amerika ilerici çevrelerinde yaygın genel bir kanıdır.

Fakat çağımız artık ABD emperyalizminin Latin Amerika'yı çiftliği gibi gördüğü ve istediği gibi at oynattığı çağlar değildir. ABD'nin son zamanlarda yoğunlaştırdığı açık müdahele tehditleri uluslararası alanda büyük tepki yaratmakta ve uluslararası dayanışmanın büyümesine yol açmaktadır.

Tüm dünyada ve Latin Amerika'da cok sayıda gösterici El Salvador halkıyla dayanışmasını dile getirdi. Nikaragua' nın başkenti Managua'da yapılan ve 20 binden fazla insanın katıldığı gösteride El Salvador' un Nikaragua elçisi FMLN'i desteklediğini, cuntanın kendi halkı arasında yığınsal kırım yaptığını açıkladı.

ABD başkanlık seçimlerinden önce ABD'nin El Salvador elçisi White, cuntanın hedefini sol güçleri yenilgiye uğratmak olarak açıklıyordu. Sol güçleri yani halkın birlesik gücünü. Bugün El Salvador'da bir yanda sistem ABD emperyalizmine dayanmış, 200 aileden oluşan oligarsinin ve yabancı tekellerin çıkarını savunan cunta ve on bin paralı askeri, öte yanda tüm El Salvador halkı vardır.

Halk Kurtuluş Kuvvetleri (FPL), Devrimci Halk Ordusu (ERP) ve El Salvador Komünist Partisi'nin kurduğu Farabunda Marti Kurtuluş Cephesi (FMLN) El Salvador halkının aktif desteği ve uluslararası dayanışma sayesinde ABD emperyalizminin tüm oyunlarına ve müdahele tehditlerine karşın utkuya ulaşacaktır.

FİDEF'in Dostluk Haftası

Baştarafı 1. Sayfada

bancılara karşı uygulanagelmiş olan politika, potansiyel olarak yabancı düşmanlığını hep içinde barındırmıştır. Ekonomik duruma bağlı olarak bu düşmanlık bazan saklı kalabilmiş, zorlukların ortaya çıktığı dönemlerde, özellikle kriz döneminde ise açıkça körüklenmiştir.

FIDEF'in bu saptamasının doğruluğu Dostluk Haftasında bir kez daha kanıtlanmıştır. F.Almanya'nın çeşitli bölgelerinde düzenlenen eylemlerde yerli-yabancı işçiler çıkarlarının aynı olduğunu, aralarında hiç bir düşmanlığın olamayacağını, aksine yabancı düşmanlığını körükleyenlerin, hem yerli, hem de yabancı işçilerin ortak düşmanı olan tekelci patronların olduğunu göstermişlerdir. Dostluk Haftası eylemlerinde yapılan bir podyum tartışmasında Anti-Faşistler Birliği VVN adına konuşan Wolfgang Ulrich'in de belirttiği gibi "yabancı düşmanlığı her zaman burjuvazi tarafından emekçilerin haklı istemleri için verdikleri savaşımı engellemek amacıyla kullanılmaktadır."

Öte yandan Türkiye'deki askersel cuntaya karşı demokrasi güçleriyle dayanışmayı güçlendirmek gibi ertelenmez bir görevi de amaçları arasına koyan Dostluk Haftası bu doğrultuda da önemli bir kazanım olmuştur Yabancı Düşmanlığına Karşı Dostluk Haftası Türkiye demokrasi güçleriyle uluslararası dayanışmayı bir üst aşamaya ulaştırmıştır. Yerli işçiler, emekçiler Türkiyeli sınıf kardeşlerinin, Türkiye emekçi halkının sorunlarını daha yakından izleyebilmiş, günümüzde uluslararası dayanışmanın önemini daha yakıcı bir şekilde görebilmiştir.

Aşağıda Dostluk Haftası'yla ilgili bazı bölgelerden gazetemize gelen haberleri veriyoruz:

HAMBURG: Hamburg İlerici İşçiler ve Gençler Derneği 28 Aralık'ta bir dostluk gecesi düzenledi. 300'den fazla kişinin katıldığı gece halklar arası düşmanlık kışkırtmacılığına karşı uluslararası dayanışmanın somut, canlı bir örneği oldu. DKP temsilcisi, yaptığı konuşmada "emperyalizme ve tekellere karşı savaşta DKP'ye güvenebilirsiniz" dedi. Bir çok ilerici Alman kuruluşu yabancı işçilerle dayanışmalarını dile getirdiler.

DUISBURG: Duisburg İşçi Derneği, Dostluk Haftası'yla ilgili eylemlerini Kürt Halkevi'yle birlikte yürüttü. Burada yapılan ve 200 kişinin katıldığı dostluk gecesinde Türkçe, Kürtçe ve Almanca konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda yabancı işçilere belediye seçimlerinde seçme ve seçilme hakkı verilmesi, vizenin kaldırılması ve Faşist Türk Federasyonu'nun kapatılması istendi.

KÖLN: Schildergassestr'de açılan stand, yabancı düşmanlığına hayır diyenlerle doldu. "Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma" için ve atom raketlerine karşı imzalar toplandı.

RECKLINGHAUSEN: Dostluk Haftası burada bir seminerle başladı. "Yaklaşan krize karşı hazırlıklı olalım" adlı seminerde, tekelci burjuvazinin krizin kendi çıkmazı olduğunu gizlemek için elaltında tuttuğu neo faşistlere yabancı düşmanlığı yaptırdığı, işsizliğe neden olanların yabancılar olduğu görüşünü yaymaya çalıştığı anlatıldı. Daha sonra bir dostluk gecesi düzenlendi.

DÜSSELDORF: Dostluk Haftası eylemlerini Düsseldorf İşçi - Gençlik Birliği, Fas İşçi Birliği, DFI, Şili Dayanışma Komitesi Yunanlılar Birliği ortaklaşa yürüttüler. Enformasyon standları açıldı, F. Alman 1. ve 2. televizyonunun ve şehir idaresi yetkililerinin katıldığı bir kültür gecesi yapıldı. FİDEF görevlisi, yaptığı konuşmada gerici çevrelerin körüklediği yabancı düşmanlığının tehlikeli boyutlara ulaştığını, buna karşı yerli-yabancı işçilerin birliğinin daha da güçlendirilmesi gerektiğini belirtti.

YORUM

Batı Avrupa demokratik kamuoyunda cuntaya karşı protestoların güclenmesinde demokratik Türk ve Kürt derneklerinin eylemleri, bazı yerlerde bu eylemlerin birlikte yapılmasının büyük katkısı oldu.

Bulundukları ülkelerin parti, sendika ve diğer demokratik kuruluslarına, kisilere ve uluslararası kuruluslara cuntanın anti-demokratik uygulamalarını sergilemeleri, onlara bu yönde bilgilendirici yayınları göndermeleri, bu kurulusların toplantılarında konunun görüşülmesinin sağlanması ve bunları protesto yürüyüşleri, toplantıları, aclık grevleri gibi eylemlerle güçlendirmeleri batı Avrupa'da anti-cunta hareketinin güclenmesinde en büyük faktörlerden biri oldu.

F.Almanya'da Alman sendikacı, parlamenter ve din adamlarından olusan "Türkiyeli Demokratlarla Dayanısma Girisimi" 31 Ocak'ta Köln'de bir protesto yürüyüşüne çağrı yaptı. Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu, Demokrasi İçin Birlik-Federal Almanya, Gercek Gazetesi Avrupa Dayanısma Komitesi, Kürdistan Devrimci Demokrat İşçi Dernekleri ve Kürt Halkevleri. Alman demokratlarının bu çağrısına yanıt verdiler ve yürüyüsü desteklediklerini acıkladılar. F.Almanya'da "Türkiye Demokrasi Gücleriyle Dayanısma" yürüyüsüne Türk-Kürt demokratik örgütlerinden birlikte yanıt gelmesi, Batı Avrupa kamuoyunda olumlu yankısını bulacaktır.

Gün, cuntanın zindanlarinda, işkence evlerinde cuntaya teslim olmayan demokrasi güçleriyle, süngü altında çalışmaya zorlanan işçilerle, sefalete yuvarlanan emekci köylülerle, insanlık dışı baskı ve terör altında yaşama mahkum edilen Kürt halkıyla dayanısma günüdür. Köln'de yapılacak dayanısma yürüyüsü de bu demokratik örgütlerin birliği batı Avrupa'da gelisen anti-cunta hareketine güc katacak bir adımdır. Bu atılan adımı daha da güclü kılalım.

KURTULUS

K. Liebknecht R. Luxemburg anıldılar

Barış savaşımı öğretileri güncelliğini koruyor

BATIBERLİN'DEKİ ANMA TÖRENİ

Bundan 62 yıl önce 15 Ocak 1919 günü Alman işçi sınıfının yiğit önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht karşı devrimciler tarafından Berlin'de katledildiler.

Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg ölümlerinin 62.yıldönümünde F.Almanya'da ve Batıberlin'de anıldılar. Anma yürüyüş ve mitingine Türkiyeli işçiler de aktif olarak katıldılar.Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg devrimci eylemlerinin yoğun bir bölümünü savaşa ve militarizme karşı savaşıma adadılar.1914 yılında savaş kredileri için yapılan oylamada Liebknecht tek parlamenter olarak savaş kredilerine karşı oy kullandı.Savaşın sürdürülmesine karşı protesto eylemlerini Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg örgütlediler.

Bu iki büyük işçi lideri kendi teorik çalışmalarında barış savaşımı için günümüzde de güncelliklerini koruyan görüşleri işlediler.1915 Mayıs'ında Alman emperyalizminin, İtalya'nın karşı cepheye girmesini bahane ederek savaş ateşlerini daha da kızıştırması karşısında "asıl düşman ülke içinde" başlıklı makalesinde Karl Liebknecht "Alman halkının asıl düşmanı Almanya içinde bulunuyor.Alman emperyalizmi, Alman savaş partisi ve gizli Alman diploması.Alman halkının görevi ülke içinde bulunan bu düşmana karşı savaşmaktır" diyordu.

İşte bu iki yılmaz barış savaşçısı öldürülmelerinin 62.yıldönümünde F.Almanya'da olduğu gibi kentimiz Batıberlin'de de coşkuyla anıldılar.Bu anma törenleri emperyalizmin halklar arasında barışı torpilleme,uluslararası yumuşama politikasını baltalama,silahlanmayı daha da körükleme çabalarını arttırdığı bir dönemde yapıldı. Öyle ki bu törenlere katılan binlerce insan iki ölmez önderlerini anarken emperyalizmin,NATO içindeki egemen güçlerin saldırgan politikasını da nefretle kınadılar.

Gençler: Dövizli Askerliğe Hayır Komitelerin'de birleş

Askeri cunta hükümeti bedelli askerliği iki katına çıkarttı.440 bin Lira'dan 880 bin Lira'ya yükseltilen bedelli askerlik yurtdışında yaşayan gençler arasında büyük tepki ile karşılandı.

Çok sayıda Türkiyeli genç komitelerde biraraya gelerek askerlik soygununa karşı birlik oldular.

Geçtiğimiz hafta Recklinghausen,Herne,Herten ve Datteln şehirlerinden bir çok genç bir araya gelerek "Askerlik Çağındaki Gençler Komiteleri"kurdular.Bu komiteler ortak bir bildiri çıkarttılar.Ayrıca bir anket başlatarak askerlik çağındaki gençlere çeşitli sorular yönelttiler.

Komitelerin 100 genç arasında yaptıkları anketin sonucunda ankete katılan gençlerin hiçbirinin askerliklerini yapmadıkları, 22 bin DM verip askerlik yapmayacakları, % 98'inin bu kadar parası olsa bile vermeyecekleri ve % 55'inin iş siz olduğu ortaya çıktı.

Federal Almanya Türkiye İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF askeri cunta hükümetinin bedelli askerlik ücretini iki katına çıkarmasını bir bildiri çıkararak kınadı.

FİDEF'in çıkardığı bildiride özetle şöyle deniliyor:

"...FAC'deki gençlerimizin %60'ı işsizdir.Yaklaşık 22 bin DM olan askerlik bedelini ödeyemezler.Çalışanlar ise bu parayı biriktirebilmek için, yasal olarak yapmak zorunda oldukları askerlik süresinden daha çok çalışmak zorundadırlar. Kaldı ki FAC'deki kriz giderek çeşitli iş dallarını sarıyor . Binlerce işçinin işyerini kaybettiği bu ortamda hiç kimsenin iş güvencesi de yoktur. Bu nedenle borçlanma gençlerimiz için büyük bir rizikodur. Aynı zamanda borçlanma ailede huzursuzluk yaratacak,gençleri çalışmaya zorlayacaktır. Gençler bu borcu ödemek için daha uzun süre F.Almanya'da kalmaya zorlanacaktır..

...FİDEF,tekellere, silaha, NATO'ya döviz sağlanmasına,Türkiyeli işçilerin döviz makinesi olarak görülmesine karşıdır. Tek bir fenik bile olsa, amacı belli saldırgan NATO'ya,işkenceci askeri cuntaya para gönderilmemeli,zor durumda olmayan gençlerimiz bedel ödemeye yanaşmamalıdır."

Batıberlin Bedelli Askerlik Soygun Yasasına Hayır Komiteleri 29 Aralık Pazartesi günü "Dövizli Askerlik Yasası na Karşı Birleş!" adı altında bir protesto gecesi düzenledi Naunynstr. Gençlikevi'nde yapılan protesto gecesine askerlik çağında olan bir çok genç katıldı.Gençler gecede sorunlarını dile getirerek,ay cak birlik olarak bu soygun yasasına karşı durabilecekle rini vurguladılar.

GENÇLERİMİZ DÖVİZLİ ASKERLİK YASASINI ŞİDDETLE PTOTESTO EDİYORLAR

Türk Merkezi'nde Taşkent İslam Enstitüsü'nden bir konuk

Azerbaycan müftüsü Şerafettin Babachanow,Türk Merkezi'nde 15 Ocak 1981 günü bir Konferans verdi.Davetli olarak Batıberlin'de bulunan Babachanow'un konuşması,Sovyetler Birliği'nde din konusunda bir çok açıklıklar getirdi, emperyalistlerin bu konudaki yalan kampanyası bir kez daha gözler önüne serilmiş oldu.

Prof.Babachanow,yaptığı konuşmada,yasalar karşısında, Sovyet halklarının dini inançlarında tamamen özgür olduklarını vurguladı.Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nden önce müslüman yurttaşların hakim sınıflar tarafından inançlarının sömürüldüğünü belirtti.Konuşmasına şöyle devam etti:"1917 Devrimi'nden sonra din ve devlet işleri tamamen birbirinden ayrıldı.Devrimden sonra Lenin'in ilk bildirgelerinden biri,müslüman emekçi halka güvence sağladı. İslam dini devrimden sonra hiç bir baskıya uğramadı.Ortodoks Kilisesi de devlet üzerindeki ağırlığını, devlet yaptığı yardımı kesince kaybetti.Anayasa'nın 52. maddesi tüm Sovyet yurttaşlarına dini eşitlik ve özgürlük sağladı.Sovyet yurttaşı ekonomik,toplumsal ve kültürel alanda herhangi bir dini inancı olduğu için baskıya veya ayrıcalığa ugramaz.Ayrıca halklar arasında dini düşmanlık yapmak yasaklandı.

18 yaşını bitirmiş 20 kişinin bir araya gelerek bir cami,veya dini bir birlik kurma hakları vardır.Ancak bu birlik Sovyet yasalarına uymama veya diğer yurttaşların haklarını zedelemeye yönelikse,bu birliğin kurulması yetkililer tarafından reddedilebilir." Prof.Babachanow,camilerin hepsinin aynı zamanda büyük de birer kütüphane olduğunu belirtti.

Tartışma bölümünde ise Prof.Babachanow Afganistan konusunda,Afganistan'daki gericilerin,sosyalizm kuruculuğundan geriye dönüşü gerçekleştiremeyeceklerini, Afganhalkının kendi kaderinin kendisinin tayin edeceğini, ve emekçilerin devrimden öncekinin 3 katı kadar fazla ekin aldıklarını belirtti.

Emperyalistlerin özellikle az gelişmiş ülkelerde yaymaya çalıştıkları "sosyalist ülkelerde din yoktur,yasaktır" yalanlarını,sosyalist sisteme kara çalmada kullandıkları yöntemlerden biri olduğunu belirten Prof.Babachanow,konuşmasını şu sözlerle bitirdi: "Hepinizin Sovyetler Birliği'ne gelip bunların uydurmaca olduğunu kendi gözlerinizle görmenizi dilerim."

Batıberlin'de politik kriz

SBP çözümü emekçilerin çıkarlarına uygun politkada görüyor

Batıberlin Senatosu ve yönetici belediye başkanı istifa etti.Batıberlin'in tarihinde ortaya çıkan en büyük kredi yolsuzluğu son derece ağır bir politik krize yol açtı.Batıberlin Senatosu ve yönetici belediye başkanı istifa ettiler, tekellerin gözde partisi CDU ise erken seçimler yapılması için baskı yapıyor.Önce kredi yolsuzluğuna bakalım:

Kentin "önde gelen" mimarlarından Garski'nin yönetiminde olan ve 200 işçi çalıştıran Bautechnik KG isimli firma Ortadoğu'da askersel projeler inşa etmektedir.Ancak firmanın mali durumu çok kötüdür,iflası an meselesidir.İşte her an kepenklerini kapatma durumunda olan bu firmaya Batıberlin ' in kent mülkiyetinde olan Berliner Bank 125 milyon DM tutarında bir kredi verir. Kredinin yükümlülüğünü Batıberlin Senatosu üstlenir.Fakat krediye karşın firma iflas eder, Garski ortadan kaybolur.

"Normal kapitalist ölçülere" bile uymayan bu krediye Senato nun teminat vermesini sağlayan FDP'li ekonomi senatörü Lüder'dir.Şimdi kent,bu 125 milyonu ödemek zorundadır. Berliner Bank'ın kredi komisyonunda üye olan ve kredinin verilmesinde baş rolü oynayanlardan birisi de SPD'li maliye senatörü Riebschläger'dir.Garski'nin ise bu baylara "minnet" borcunu, en azından partilerine bağış yaparak geri ödediği ortaya çıkmıştır.

Skandal ortaya çıkınca Batıberlin'in yönetici belediye başkanı Stobbe önce olayı örtbas etmeye çalıştı.Beceremeyince üç-dört senatörü değiştirerek paçayı kurtaracağını sandı. Ancak ateş bacayı sarmıştı. Halkın tepkisinden korkan senato değisiklikleri onaylamadı. Senato ve Stobbe istifa etmek zorunda kaldı.

Kent halkının olaya tepkisi büyük.Çünkü Senato'nun tekellerden yana olan politikası son 10 yıl içinde kentte yüzbinlerce işyerinin ortadan kalkmasına yol açtı.Şu anda 38 bin issiz var.200 binden fazla insan,yıkık dökük binalarda oturuyor.Senato ise "süper" mimar Garski'ye 125 milyon DM. kredi verirken kentteki konut sorununun çözümlenmesi için gösteri yapan,boş evlere izinsiz yerleşenleri haydutlar olarak niteliyor,coplatıyor.

Tekellerin gözde partisi CDU ise halkın bu tepkisini kendi çıkarları için kullanmaya çalışıyor,erken seçimler istiyor.Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi (SEW) Başkanı Horst Schmitt,basına verdiği demeçte özetle şunlara dikkati çekti: "Senato'nun içinde bulunduğu politik kriz, kişileri değiştirerek çözümlenemez.Kentin gereksinme duyduğu,emekçilerin çıkarlarına uygun yeni bir politika güdülmesidir.Kentteki politik ve mali krizin temeli, NATO'nun silahlanma programına yapılan katkı ve krizin yükünün emekçilerin sırtına yüklenmesidir.CDU krize çare değildir.SEW tüm diğer sol ve demokratik güçlere elini uzatıyor.Onların barıştan, demokrasiden ve sosyal güvenlikten yana bir politika için ortak eylem birliğine çağırıyor."

ATILIMI OKU VE OKUT!

KURTULUŞ........ 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : TTO..........Sorumlusu...... TTO Yönetim Kurulu
Adres (Anschrift): KURTULUŞ.....Katzbach str.3-1 Berlin 61
Konto Numaramız : ......Türkische Sozialisten Gemeinschaf
Postscheckamt Berlin-West 239 388-10
Masrafı : 1 DM....... Yıllık Abone : 40 DM
Baskı :...Eigendruck /.........Katzbach str.3-1 Berlin 6